

สรุปข่าวประจำวัน 7-13 มกราคม 2569

ส่งออกข้าวทรุด เอกชนหันเป้าทั้งปีเหลือ 7 ล้านตัน พืชบาทแข็ง ฤดูรายได้rub 3 หมื่นล้าน

นายชูเกียรติ โอภาสวงศ์ นายกิตติมศักดิ์สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทยเปิดเผยถึงปัญหาเงินบาทแข็งค่าว่าเงินบาทแข็งค่าอย่างต่อเนื่องได้ส่งผลกระทบต่อ การส่งออกข้าวไทยไปยังต่างประเทศอย่างมาก โดยเฉพาะตั้งแต่ช่วงเดือนธ.ค.2568 ที่ผ่านมาจนถึงล่าสุดที่แข็งค่าอยู่ที่ 31.44บาท/เหรียญสหรัฐ ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้นอีก 20%

ขณะที่คู่แข่งเวียดนาม ค่าเงินอ่อนลง 3% อินเดีย อ่อนลง8% เพราะทำให้ราคาข้าวไทยแพงกว่าคู่แข่งอย่างเวียดนาม อินเดีย และปากีสถาน โดยเฉพาะข้าวขาวของไทยราคาแพงกว่ามากถึง 50-60 เหรียญสหรัฐ/ตัน โดยข้าวไทยราคาอยู่ที่ 400 เหรียญสหรัฐ/ตัน ส่วนข้าวเวียดนาม อินเดีย และปากีสถานอยู่ที่ 360 เหรียญสหรัฐ/ตัน

“ปัญหาบาทแข็งต่อเนื่อง ทำให้สมาคมผู้ส่งออกข้าวไทย ตัดสินใจปรับลดเป้าส่งออกข้าวในปี 2569 ลงเหลือ 7 ล้านตัน จากเดิม 7.5 ล้านตัน ทำให้มูลค่าส่งออกลดลงจาก 1.8 แสนล้านบาท เหลือเพียง 1.5 แสนล้านบาท หรือลดลงไป 3 หมื่นล้านบาท ทำให้อันดับส่งออกข้าวไทยในปีนี้ตกลงมาอยู่อันดับ 3 ของโลก จากเดิมที่เคยอยู่ อันดับ 1 และ 2”

นายชูเกียรติ กล่าวว่า ปัญหาค่าเงินบาทแข็งเป็นเรื่องที่แก้ยาก เพราะเกิดจากปัญหาการซื้อขายทองคำ ซึ่งควบคุมยากแม้ธนาคารแห่งประเทศไทยจะพยายามเข้ามาช่วยกำกับ ทางแก้ที่ได้ผลคือการพยายามเร่งลดต้นทุนให้ชาวนา เพื่อให้ข้าวไทยสามารถแข่งขันด้านราคาได้ โดยจะต้องเร่งพัฒนาพันธุ์ข้าวใหม่ๆที่มีผลผลิตต่อไร่สูงเพื่อให้ต้นทุนต่อหน่วยต่ำ โดยขณะนี้ข้าวไทยมีผลผลิตต่อไร่ต่ำมาก ราว 450 ก.ก./ไร่ ขณะที่เวียดนามมีผลผลิต 900 ก.ก./ไร่ รวมทั้งพัฒนาพันธุ์ข้าวที่เก็บเกี่ยวได้ในระยะเวลาสั้นขึ้น

“อยากให้รัฐบาลใหม่เร่งพัฒนาพันธุ์ข้าวใหม่ๆ ให้ตรงความต้องการของตลาดโลกมากขึ้น เลิกใช้มาตรการแก้ปัญหาการค้าข้าวด้วยการแจกเงินชดเชย ช่วยเหลือไร่ละ1พันบาท เพราะไม่ใช้การแก้ปัญหาที่ต้นตอ”
ที่มา ข่าวสดออนไลน์

คต. ปักหมุดฮ่องกง-ดูไบ เปิดเกมรุกตลาดข้าวไทยต้นปี 2569

ในเดือนมกราคม 2569 กรมการค้าต่างประเทศมีกำหนดจะนำคณะผู้แทนการค้าภาครัฐและเอกชนไทยเดินทางเยือนเขตบริหารพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน เพื่อกระชับความสัมพันธ์กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าข้าวของฮ่องกง และจัดคณะผู้แทนกรมฯ เดินทางไปพบหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้าสินค้าข้าวของสหรัฐอเมริกาบริติชอเมริกา รวมทั้งจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ข้าวไทยในงาน Gulfood 2026 ณ เมืองดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ เพื่อรักษาตลาดเดิมและส่งเสริมการส่งออกข้าวไทยไปยังตลาดที่มีศักยภาพ

นางอารดา เฟื่องทอง อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ เผยว่า ในเดือนมกราคม 2569 กรมฯ มีกำหนดจะจัดคณะผู้แทนเดินทางไปกระชับความสัมพันธ์กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับสินค้าข้าวในต่างประเทศ พร้อมทั้งประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์และศักยภาพข้าวไทยในงานแสดงสินค้านานาชาติในต่างประเทศด้วย เพื่อสร้างการจดจำและระลึกถึงข้าวไทยเมื่อคิดถึงข้าว หรือ “Think Rice Think Thailand” ซึ่งเป็นหนึ่งใน

ภารกิจสำคัญของกรมการค้าต่างประเทศในการส่งเสริมและผลักดันการส่งออกสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพโดยเฉพาะสินค้าข้าวไทยไปต่างประเทศ ประกอบด้วย

1. การนำคณะผู้แทนการค้าภาครัฐและเอกชนไทยเดินทางเยือนเขตบริหารพิเศษฮ่องกง สาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ 18 – 20 มกราคม 2569 โดยมีกำหนดเข้าพบอธิบดีกรมการค้าและอุตสาหกรรมของฮ่องกง (Hong Kong Trade and Industry Department: TID) ซึ่งเป็นหน่วยงานรัฐที่กำกับดูแลด้านการนำเข้า – ส่งออกสินค้าของฮ่องกงในด้านต่างๆ เช่น การควบคุมคลังสินค้า ถิ่นกำเนิดสินค้า กฎระเบียบทางการค้า และใบอนุญาตส่งออก เป็นต้น รวมทั้งการพบหารือกับสมาคมผู้นำเข้าข้าวฮ่องกง ซึ่งเป็นผู้มีส่วนสำคัญที่ทำให้ข้าวไทยยังคงครองส่วนแบ่งตลาดข้าวเป็นอันดับ 1 ในฮ่องกงมาโดยตลอด ทั้งนี้ ฮ่องกงเป็นตลาดส่งออกที่สำคัญของข้าวไทยมาอย่างยาวนาน โดยแต่ละปีไทยส่งออกข้าวไปฮ่องกงประมาณ 157,000 – 174,000 ตัน ขณะที่ฮ่องกงนำเข้าข้าวจากต่างประเทศประมาณ 275,000 – 307,000 ตัน/ปี ไทยครองส่วนแบ่งตลาดข้าวนำเข้าข้าวของฮ่องกงประมาณร้อยละ 60 โดยเป็นอันดับ 1 มาโดยตลอด ข้าวไทยที่ส่งออกไปฮ่องกงส่วนใหญ่ร้อยละ 80 เป็นข้าวหอมมะลิไทย (ฮ่องกงติด 1 ใน 3 ตลาดส่งออกข้าวหอมมะลิไทยมาโดยตลอด) ที่เหลือเป็นข้าวหอมไทย ข้าวขาว และข้าวเหนียว

2. การจัดคณะผู้แทนกรมฯ เดินทางเยือนดูไบ สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ (UAE) ระหว่างวันที่ 24 – 31 มกราคม 2569 โดยมีกำหนดเข้าพบผู้นำเข้าข้าวรายใหญ่และผู้ประกอบการค้าข้าวรายสำคัญในเมืองดูไบ เนื่องจากการจัดจำหน่ายข้าวใน UAE ผู้นำเข้าจะเป็นช่องทางหลักในการนำสินค้าข้าวเข้าสู่ประเทศ จากนั้นจะกระจายสินค้าไปยังผู้ค้าปลีกขนาดใหญ่ (ซูเปอร์มาร์เก็ต/ไฮเปอร์มาร์เก็ต) และผู้ค้า/ผู้ค้าส่งรายย่อย

นอกจากนี้กรมฯ ยังมีกำหนดจะจัดกิจกรรมส่งเสริมและประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ข้าวไทยในงานแสดงสินค้านานาชาติ Gulfood 2026 ซึ่งจัดขึ้นระหว่างวันที่ 26 – 30 มกราคม 2569 โดยเป็นงานแสดงสินค้าอาหารที่ใหญ่ที่สุดในตะวันออกกลางและจัดขึ้นเป็นประจำทุกปี ณ Dubai World Trade Centre (DWTC) ที่ผ่านมามีผู้ประกอบการเข้าร่วมจัดแสดงกว่า 5,500 ราย จาก 129 ประเทศ ผู้เข้าชมงานประมาณ 110,000 คน สำหรับปี 2569 งาน Gulfood ได้เพิ่มพื้นที่จัดงานที่ Dubai Exhibition Centre (DEC) ณ Expo City Dubai ด้วย เพื่อรองรับการเติบโตของงานดังกล่าว

ทั้งนี้ UAE เป็นประเทศที่มีการบริโภคข้าวเป็นหลัก แต่ไม่สามารถเพาะปลูกได้เอง จึงต้องนำเข้าข้าวทั้งหมด และยังเป็นประเทศผู้ส่งออกต่อ (Re-exporter) สินค้าข้าวไปยังประเทศต่าง ๆ ในตะวันออกกลางและแอฟริกา แต่ละปี UAE นำเข้าข้าวประมาณ 804,000 – 1,039,000 ตัน แหล่งนำเข้าข้าว คือ อินเดีย (ร้อยละ 63) รองลงมาเป็นปากีสถาน (ร้อยละ 27) เวียดนาม (ร้อยละ 9) และไทย (ร้อยละ 1) โดยไทยส่งออกข้าวไป UAE ประมาณ 13,000 – 80,000 ตัน/ปี แบ่งเป็นข้าวหนึ่ง ข้าวขาว ข้าวหอมมะลิไทย ข้าวหอมไทย ข้าวเหนียว และข้าวกล้อง ตามลำดับ

อธิบดีกรมการค้าต่างประเทศ กล่าวเพิ่มเติมว่า กิจกรรมดังกล่าวข้างต้นถือเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในต่างประเทศเพื่อแสวงหาความร่วมมือด้านความมั่นคงทางอาหาร (Food Security) และการยกระดับเป็นพันธมิตรทางการค้า (Strategic Partnership) สินค้าข้าวระหว่างกัน นอกจากนี้ ยังเป็นอีกช่องทางหนึ่งที่จะช่วยรักษาตลาดเดิมของข้าวไทยอย่างฮ่องกงและส่งเสริมการส่งออกข้าวไทยไปยังตลาดที่มีศักยภาพอย่าง UAE เพื่อให้การส่งออกข้าวไทยในปี 2569 เป็นไปตามเป้าที่กำหนดไว้ปริมาณ 7 ล้านตัน

ที่มา Thailandplusเศรษฐกิจ

เวียดนาม

สถานการณ์ราคาส่งออกข้าวในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวเวียดนามอยู่ในระดับทรงตัว โดยข้าวขาว 5% (5% broken rice) เสนอราคาอยู่ที่ระดับ 360-365 เหรียญสหรัฐต่อดัน เท่ากับระดับ 360-365 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ก่อน

ผู้ค้ารายหนึ่งในนครโฮจิมินห์กล่าวว่า บรรดาผู้ค้ากำลังชะลอการซื้อขายลง เนื่องจากความต้องการจากตลาดภายนอกประเทศค่อนข้างอ่อนแอ โดยผู้ซื้อจากจีนและแอฟริกาจะซื้อต่อเมื่อราคาต่ำมากเท่านั้น เขายังคาดการณ์ว่าความต้องการจะยังคงอ่อนแอไปจนถึงสิ้นปีนี้ พร้อมเสริมว่าฟิลิปปินส์และอินโดนีเซียมีแนวโน้มที่จะจำกัดการซื้อ ในขณะที่อินเดียคาดว่าจะเพิ่มปริมาณการส่งออกมากขึ้น

ขณะที่ในตลาดภายในประเทศ ราคาข้าวในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงยังคงทรงตัวค่อนข้างดีเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ท่ามกลางความต้องการที่ยังคงอ่อนแออย่างต่อเนื่อง

กระทรวงเกษตรและสิ่งแวดล้อมรายงานว่า ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2568 มีการปลูกข้าวในเขตสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงแล้วประมาณ 5.75 ล้านไร่ สำหรับฤดูกาลเพาะปลูกฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ ปี 2025-2026 คิดเป็น 73.8% ของพื้นที่เพาะปลูกทั้งหมดที่วางแผนไว้ 7.91 ล้านไร่ โดยบางพื้นที่ที่ปลูกก่อนกำหนดได้เริ่มเก็บเกี่ยวแล้ว

ด้านสมาคมอาหารเวียดนาม (the Vietnam Food Association; VFA) รายงานว่า เมื่อวันที่ 12 มกราคม 2569 ราคาส่งออกข้าวของเวียดนามอ่อนตัวลงจากช่วงปลายสัปดาห์ที่แล้ว โดยราคาข้าวหอมพันธุ์ DT8 ชนิด 5% อยู่ที่ระดับ 410-430 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลง 10 เหรียญสหรัฐ จากระดับ 420-440 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวหอม Jasmine อยู่ที่ระดับ 442-446 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลง 4 เหรียญสหรัฐ จากระดับ 446-450 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา

ส่วนข้าวขาว 5% (5% broken rice) ราคาอยู่ที่ระดับ 362-366 เหรียญสหรัฐต่อดัน ลดลง 2 เหรียญสหรัฐ จาก 364-368 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา และข้าวหัก 100% (100% broken rice) ราคาอยู่ที่ 319-323 เหรียญสหรัฐต่อดัน เท่ากับ 319-323 เหรียญสหรัฐต่อดัน เมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา

ในภาพรวมแล้ว ตลาดข้าวในปัจจุบันอยู่ในช่วงรอยการเก็บเกี่ยวผลผลิตสูงสุดของผลผลิตฤดูหนาว-ฤดูใบไม้ผลิ โดยแรงกดดันด้านราคาที่สูงลงส่วนใหญ่เกิดขึ้นในตลาดข้าวสาร เนื่องจากขาดสัญญาณที่ชัดเจนว่าความต้องการส่งออกจะเพิ่มขึ้นในระยะสั้น

สมาคมอาหารเวียดนาม (VFA) รายงานว่า ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1-29 ธันวาคม 2568 มีเรือบรรทุกสินค้าจำนวน 32 ลำเข้าเทียบท่าเพื่อขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวมประมาณ 239,600 ตัน โดยจอดขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือที่ท่าเรือ Ho Chi Minh port ทั้งนี้ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 8-27 ธันวาคม 2568 มีการขนถ่ายสินค้าขึ้นเรือจำนวนรวม 239,600 ตัน โดยมีปลายทางไปยังประเทศในแถบแอฟริกา 50,000 ตัน มาเลเซีย 24,500 ตัน ฟิลิปปินส์ 165,100 ตัน

กรมศุลกากร (the General Department of Customs) รายงานว่าในเดือนธันวาคม 2568 เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 522,387 ตัน มูลค่าประมาณ 248.8 ล้านดอลลาร์ โดยปริมาณลดลง 10.4% และมูลค่าลดลง 31.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่มีการส่งออกข้าวจำนวน 583,072 ตัน มูลค่าประมาณ 364.0 ล้านดอลลาร์

ในปี 2568 (มกราคม - ธันวาคม 2568) เวียดนามส่งออกข้าวจำนวน 8,062,838 ตัน มูลค่าประมาณ 4,103.6 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณลดลง 10.8% และมูลค่าลดลง 27.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมาที่มีการส่งออกข้าวจำนวน 9,037,583 ตัน มูลค่าประมาณ 5,665.7 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

สำนักข่าว VNA รายงานว่า ข้อตกลงการค้าเสรีเวียดนาม-อิสราเอล (The Vietnam - Israel Free Trade Agreement; VIFTA) ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อปลายปี 2024 พร้อมทั้งจะกระตุ้นการส่งออกสินค้าเกษตรครั้งใหม่ โดยมีข้าวเป็นสินค้าสำคัญสำหรับเวียดนาม ซึ่งเป็นหนึ่งในผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ของโลก การมุ่งเป้าไปที่ตลาดขนาดกลางที่มีความต้องการคงที่ มาตรฐานคุณภาพสูง และพึงพาการนำเข้าเกือบทั้งหมด เช่น อิสราเอล พิสูจน์แล้วว่าเป็นกลยุทธ์ที่ชาญฉลาด

ทั้งนี้ จากสภาพอากาศแห้งแล้ง พื้นที่เพาะปลูกจำกัด และข้อจำกัดด้านน้ำอย่างรุนแรงของอิสราเอล ทำให้แทบไม่มีการผลิตข้าวภายในประเทศเลย ในขณะที่ขนมปังและอาหารหลักที่ทำจากข้าวสาลีครองอาหารของประเทศ แต่ข้าวก็ยังคงเป็นอาหารที่คุ้นเคยในหมู่ชุมชนชาวเอเชียและแอฟริกา พลเมืองอาหรับ และแรงงานข้ามชาติ

ข้อมูลจากนานาชาติ ซึ่งรวบรวมจากกรมศุลกากรของอิสราเอลและตัวเลขจากองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) แสดงให้เห็นว่าการบริโภคข้าวในอิสราเอลอยู่ที่ประมาณ 250,000 ตันต่อปี ด้วยประชากรมากกว่า 10 ล้านคน การบริโภคต่อหัวโดยเฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 25 กิโลกรัมต่อปี ความต้องการจึงค่อนข้างคงที่และไม่ได้รับผลกระทบจากความผันผวนทางเศรษฐกิจมากนัก

ขณะที่ผลผลิตภายในประเทศมีน้อยมาก หมายความว่าอิสราเอลต้องนำเข้าข้าวเกือบ 100% ของความต้องการทั้งหมด โดยมูลค่าการนำเข้าต่อปีโดยทั่วไปอยู่ที่ 120-150 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ บางครั้งอาจสูงถึง 200 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยตลาดนิยมข้าวสารและข้าวขัดขาว ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าวหอมมะลิ 5% และข้าวญี่ปุ่น ซึ่งเฉพาะช่วงเดือนมกราคม-กรกฎาคม 2025 การนำเข้าข้าวมีมูลค่าเกิน 102 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นมากกว่า 8% เมื่อเทียบกับปีก่อน

ออสเตรเลีย ไทย อินเดีย และสหรัฐอเมริกา เป็นผู้จัดจำหน่ายรายใหญ่ที่สุด โดยออสเตรเลียและไทยครองส่วนแบ่งตลาดขนาดใหญ่เนื่องจากชื่อเสียงด้านคุณภาพที่เป็นที่ยอมรับและระบบโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพ ในขณะที่อินเดียครองตลาดข้าวบาสมาดิ ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของประเทศในตะวันออกกลาง

เวียดนามเป็นหนึ่งในผู้ส่งออกข้าวของอิสราเอลอยู่แล้ว แม้ว่าจะมีส่วนแบ่งเพียงเล็กน้อยที่ 2.2-3% ของการนำเข้าทั้งหมดก็ตาม แม้จะมีขนาดเล็ก แต่ก็มีความสำคัญในตลาดที่บังคับใช้มาตรฐานคุณภาพ ความปลอดภัย และกฎระเบียบที่เข้มงวดที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ความตระหนักด้านสุขภาพที่เพิ่มขึ้นกำลังกระตุ้นความต้องการข้าวปราศจากกลูเตน ข้าวอินทรีย์ และข้าวชนิดพิเศษ รวมถึงข้าวกล้องป่าหลากหลายสายพันธุ์ ผลิตภัณฑ์ข้าวพร้อมรับประทานและข้าวสะดวกซื้อที่กำลังได้รับความนิยมมากขึ้นท่ามกลางวิถีชีวิตที่เร่งรีบและความนิยมของอาหารมังสวิรัต

แนวโน้มเหล่านี้เปิดโอกาสให้กับผู้ส่งออกข้าวเวียดนาม โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้าวพันธุ์พรีเมียม เช่น ข้าวหอมเวียดนาม ข้าวหอมพันธุ์ ST24 และข้าวหอมพันธุ์ ST25 ซึ่งตรงกับรสนิยมของชาวอิสราเอลที่ต้องการข้าวที่นุ่มและมีกลิ่นหอมอ่อนๆ ในขณะเดียวกัน ข้าวเวียดนามยังคงมีราคาที่แข่งขันได้ในระดับกลางถึงระดับบน ซึ่งเป็นข้อได้เปรียบที่สำคัญในสภาพแวดล้อมที่มีภาวะเงินเฟ้อสูง และผู้บริโภคที่คำนึงถึงราคามีความพิถีพิถันมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ความท้าทายยังคงมีอยู่ เพราะอิสราเอลบังคับใช้มาตรฐานระดับโลกที่เข้มงวดที่สุดเกี่ยวกับการความปลอดภัยของอาหาร การตรวจสอบย้อนกลับ สุขอนามัย การปฏิบัติตามข้อกำหนดด้านสุขอนามัยพืช และ

การรับรองโคเซอร์ (Kosher certification หรือ ตราประทับรับรองจากองค์กรทางศาสนาของยิว (Rabbinic authority) ที่ยืนยันว่าผลิตภัณฑ์อาหาร วัตถุดิบ และกระบวนการผลิตทั้งหมด เป็นไปตามกฎหมายอาหารของชาวยิว (Kashrut) อย่างเคร่งครัด) การขนส่งทางไกล ต้นทุนค่าขนส่งที่สูงขึ้น และการแข่งขันที่รุนแรงจากซัพพลายเออร์ดั้งเดิมยิ่งเพิ่มแรงกดดัน

ในบริบทนี้ VIFTA ได้รับการยกย่องอย่างกว้างขวางว่าเป็นตัวเปลี่ยนเกมสำหรับความสามารถในการแข่งขัน ข้อตกลงนี้ลงนามในเดือนกรกฎาคม 2023 และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 17 พฤศจิกายน 2024 โดยกำหนดให้อิสราเอลต้องยกเลิกภาษีศุลกากรทันทีประมาณ 66% ของรายการภาษี และจะขยายความครอบคลุมเป็นประมาณ 93% ในปีต่อไป

ที่สำคัญ VIFTA ให้กรอบกฎหมายที่ชัดเจนครอบคลุมกว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า มาตรการด้านสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช และอุปสรรคทางเทคนิคทางการค้า ทำให้บริษัทเวียดนามมีเส้นทางที่คาดการณ์ได้และมั่นคงทางกฎหมายในการเข้าสู่ตลาด แทนที่จะพึ่งพาการขนส่งแบบไม่เป็นระบบ

ด้วยความต้องการข้าวที่ค่อนข้างคงที่ การพึ่งพาการนำเข้าอย่างมาก และแรงหนุนจาก VIFTA อิสราเอลจึงถูกมองว่าเป็นจุดหมายปลายทางที่มีศักยภาพสูงในระยะกลางถึงระยะยาวสำหรับข้าวเวียดนาม แม้ว่าจะไม่่น่าจะกลายเป็นตลาดที่มีปริมาณมาก แต่ก็ยังเป็นรูปแบบที่น่าสนใจในการสร้างแบรนด์ระดับพรีเมียมที่มีมูลค่าเพิ่ม และเสริมสร้างการยอมรับในระดับโลก

เพื่อคว้าโอกาสนี้ ผู้ส่งออกเวียดนามต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางเทคนิคที่เข้มงวด ได้รับการรับรองที่จำเป็น และสร้างความสัมพันธ์ที่ยั่งยืนกับผู้นำเข้าและผู้จัดจำหน่ายในอิสราเอล การสนับสนุนที่เพิ่มขึ้นจากหน่วยงานส่งเสริมการค้า องค์กรอุตสาหกรรม และการตลาดที่ตรงเป้าหมายมากขึ้นทุกวันออกกลางก็มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างฐานที่มั่นคงในระยะยาว

ที่มา *Oryza.com*

กัมพูชา

สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (the Cambodia Rice Federation; CRF) รายงานว่า ในปี 2568 (มกราคม-ธันวาคม 2568) กัมพูชาส่งออกข้าวสารจำนวน 940,321 ตัน มูลค่าประมาณ 602.41 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 44.3% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 22.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 651,522 ตัน มูลค่าประมาณ 491.19 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ที่ส่งออกในช่วงเดียวกันของปี 2567 ที่ผ่านมา

นอกจากนี้ กัมพูชายังส่งออกข้าวเปลือกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน (เวียดนาม) จำนวน 6,859,930 ตัน (ประมาณ 4.1 ล้านตันข้าวสาร) มูลค่าประมาณ 1,579.86 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 32.4% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 5,180,155 ตัน มูลค่าประมาณ 1,496 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงเดียวกันของปี 2567

ทั้งนี้ ในปี 2568 บริษัทส่งออกข้าวของกัมพูชาจำนวน 68 ราย ได้ส่งออกข้าวสารไปยัง 75 จุดหมายปลายทาง ดังนี้

- ตลาดยุโรป (28 ประเทศ) จำนวน 339,417 ตัน มูลค่าประมาณ 258.28 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
- ตลาดจีนและฮ่องกงปริมาณรวม 231,125 ตัน มูลค่าประมาณ 138.36 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ
- ตลาดอาเซียน (8 ประเทศ) ปริมาณรวม 273,657 ตัน มูลค่าประมาณ 117.62 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ

- ตลาดอื่นๆ (37 ประเทศ) เช่น ประเทศในแถบแอฟริกา ตะวันออกกลาง สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย และนิวซีแลนด์ ปริมาณรวม 96,122 ตัน มูลค่าประมาณ 88.15 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับชนิดข้าวสารที่มีการส่งออกในปี 2568 ประกอบด้วย
 - ข้าวหอมจำนวน 601,994 ตัน คิดเป็นสัดส่วน 64.02% ของปริมาณส่งออกทั้งหมด
 - ข้าวขาวจำนวน 128,918 ตัน สัดส่วน 13.71%
 - ข้าวเหนียวจำนวน 18,807 ตัน สัดส่วน 2.0%
 - ข้าวอินทรีย์จำนวน 12,412 ตัน สัดส่วน 1.32%
 - ข้าวชนิดอื่นๆจำนวน 178,191 ตัน สัดส่วน 18.95%
- สหพันธ์ข้าวกัมพูชา (CRF) ประกาศราคาส่งออกข้าวประจำวันวันที่ 9 มกราคม 2569 ดังนี้

รายการชนิดข้าว	24 ธันวาคม 2568	9 มกราคม 2569	เปลี่ยนแปลง
	เหรียญสหรัฐฯต่อตัน (FOB)		
1.ข้าวหอม Malys Angkor (Pka Romdoul / Jasmine) ชนิด 5%	820	853	+33
2.ข้าวหอม Fragrant Rice (Sen Kra Ob - SKO) ชนิด 5%	730	715	-15
3.ข้าวหอม Fragrant Rice (SRO)	550	545	-5
4.ข้าวขาวพื้นนุ่ม (White Rice Soft Texture) ชนิด 5%	503	490	-13
5.ข้าวขาวพื้นแข็ง (White Rice Hard Texture) ชนิด 5%	526		
6.ข้าวเหนียว (Parboiled Rice) ชนิด 5%	560	580	+20
7.ข้าวกล้องหอม (Brown Jasmine Rice / Romdoul)	800	800	-
8.ข้าวกล้องขาว (Brown White Rice)	470	470	-
9.ข้าวหอมอินทรีย์ (Organic Jasmine Rice)	1,300	1,280	-20
10.ข้าวขาวอินทรีย์ (Organic White Rice) ชนิด 5%	1,050	1,100	+50
11.ข้าวเหนียวอินทรีย์ (Organic Parboiled Rice) ชนิด 5%	1,100	1,100	-

สำนักข่าว Bernama รายงานว่า กัมพูชากำลังตั้งเป้าหมายการส่งออกข้าวสาร 1 ล้านตันในปี 2026 เพิ่มขึ้นจากประมาณ 940,000 ตันในปี 2025 แม้ว่าตลาดโลกจะมีปริมาณข้าวล้นตลาดและราคาข้าวอ่อนตัวลงก็

ตาม โดยข้าวหอมมะลิเมล็ดยาวคิดเป็นกว่า 60% ของการส่งออกของกัมพูชา ซึ่งยังคงมีความต้องการสูง โดยเฉพาะในสหภาพยุโรปและจีน

อย่างไรก็ตาม ราคาข้าวในตลาดโลกยังคงอยู่ภายใต้แรงกดดันเนื่องจากผลผลิตสูงและปริมาณการส่งออกจำนวนมากจากผู้ผลิตรายใหญ่ โดยเฉพาะอินเดีย ซึ่งคาดว่าจะส่งออกมากถึง 25 ล้านตัน รวมถึงไทยและเวียดนาม ซึ่งแต่ละประเทศส่งออกประมาณ 8 ล้านตันต่อปี

ในขณะที่เดียวกัน ประเทศผู้นำเข้าหลัก เช่น อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์ มีแนวโน้มที่จะลดการซื้อลงเนื่องจากผลผลิตภายในประเทศดีขึ้น ซึ่งหมายความว่า การเติบโตของการส่งออกของกัมพูชาไม่น่าจะส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่ออุปทานหรือราคาข้าวในตลาดโลก

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานคร

เมียนมา

สำนักข่าว Global New Light Of Myanmar รายงานว่า ข้อมูลจากสหพันธ์ข้าวแห่งเมียนมา (MRF) ระบุว่า การส่งออกข้าวของเมียนมาในช่วง 9 เดือนแรก (เมษายน-ธันวาคม 2568) ของปีงบประมาณปัจจุบัน (2025/2026) ซึ่งเริ่มตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2568 มีจำนวน 2,119,011 ตัน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 675 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ในเดือนธันวาคม 2568 บริษัทส่งออกข้าวจำนวน 72 ราย ได้ส่งออกข้าวจำนวน 331,869 ตัน (ประกอบด้วยข้าวสารจำนวน 230,788 ตัน และข้าวหักจำนวน 101,081 ตัน) คิดเป็นมูลค่าประมาณ 99 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งประกอบด้วย ข้าวขาว 5% และ 10% จำนวนรวม 186,262 ตัน ข้าวขาว 15% จำนวน 5,961 ตัน ข้าวขาว 25% จำนวน 34,265 ตัน ข้าวกล้อง 80 ตัน ข้าวเหนียว 7 ตัน ข้าวหนึ่ง 4,213 ตัน และข้าวหัก 101,081 ตัน โดยส่งออกไปทางเรือขนส่งสินค้าทางทะเลจำนวน 327,669 ตัน และ ส่งไปทางแนวชายแดนจำนวน 4,200 ตัน

สำหรับประเทศผู้นำเข้าข้าวสารในเดือนธันวาคม 2568 ประกอบด้วย ประเทศจีนจำนวน 73,723 ตัน มาดากัสการ์ 72,500 ตัน บังกลาเทศ 52,500 ตัน โปแลนด์ 4,673 ตัน สเปน 3,550 ตัน เวียดนาม 3,120 ตัน สาธารณรัฐชเวด 3,078 ตัน เป็นต้น ส่วนประเทศผู้นำเข้าข้าวหักประกอบด้วย ประเทศจีนจำนวน 73,983 ตัน เบลเยียม 8,575 ตัน อินโดนีเซีย 8,560 ตัน เนเธอร์แลนด์ 3,275 ตัน สหราชอาณาจักร 3,250 ตัน สเปน 1,000 ตัน อิตาลี 1,000 ตัน เป็นต้น

ทั้งนี้ ในเดือนเมษายน 2568 เมียนมาส่งออกข้าวจำนวน 142,788 ตัน (52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในเดือนพฤษภาคม 2568 จำนวน 259,501 ตัน (90 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในเดือนมิถุนายน 2568 จำนวน 212,416 ตัน (71 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในเดือนกรกฎาคม 2568 จำนวน 230,627 ตัน (77 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในเดือนสิงหาคม 2568 จำนวน 192,985 ตัน (65 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในเดือนกันยายน 2568 จำนวน 168,046 ตัน (52 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) ในเดือนตุลาคม 2568 จำนวน 316,920 ตัน (92 ล้านดอลลาร์สหรัฐ) และในเดือนพฤศจิกายน 2568 จำนวน 263,815 ตัน (76 ล้านดอลลาร์สหรัฐ)

ในปีงบประมาณปัจจุบัน (2025-26) สหพันธ์ข้าวแห่งเมียนมา ตั้งเป้าหมายที่จะส่งออกข้าวให้ได้ 3 ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากในปีงบประมาณ 2024-2025 (1 เมษายน 2567 - 31 มีนาคม 2568) ที่เมียนมาส่งออกข้าวและข้าวหักรวมประมาณ 2.48 ล้านตัน คิดเป็นมูลค่ากว่า 1.129 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา *Oryza.com*

ฟิลิปปินส์

สำนักข่าว Manila Bulletin รายงานว่า นายอาร์เนล เดอ เมซา (Arnel de Mesa) ผู้ช่วยรัฐมนตรีกระทรวงเกษตร (Assistant Secretary of Agriculture) กล่าวว่า กระทรวงเกษตรคาดการณ์ว่าการนำเข้าข้าวในปีนี้จะยังคงต่ำกว่า 4 ล้านตัน โดยอิงจากการคาดการณ์ผลผลิตข้าวที่ 20.3 ล้านตัน อย่างไรก็ตาม การคาดการณ์เหล่านี้ยังคงขึ้นอยู่กับสภาพอากาศและประสิทธิภาพของมาตรการสนับสนุนจากรัฐบาล

ขณะที่นายเจย์สัน ไค่งเล็ด (Jayson Cainglet) ซีอีโอของสมาคมอุตสาหกรรมเกษตร (CEO of Samahang Industriya ng Agrikultura (SINAG)) กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า นโยบายที่สำคัญที่สุดที่รัฐบาลควรพิจารณาในปีนี้เป็นเรื่องการฟื้นฟูอัตราภาษีนำเข้าแบบเดิม โดยเขาเน้นย้ำว่า มาตรการเร่งด่วนและสำคัญที่สุดในขณะนี้คือ รัฐบาลควรฟื้นฟูภาษีนำเข้าข้าวที่ 35% สำหรับประเทศในกลุ่มอาเซียน และ 50% สำหรับประเทศนอกกลุ่มอาเซียน เพราะมาตรการอื่นๆ ที่มีอยู่ในปัจจุบันเป็นเพียงมาตรการเสริมเท่านั้น

สำนักข่าว Philstar รายงานว่า ฟิลิปปินส์ได้กลับเข้าสู่ตลาดข้าวระหว่างประเทศอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 1 มกราคม 2569 หลังจากยกเลิกการห้ามนำเข้าเป็นเวลา 4 เดือน ซึ่งเริ่มตั้งแต่เดือนกันยายน 2568 ที่ผ่านมา โดยภาษีนำเข้าข้าวคงอยู่ที่ 15% เนื่องจากรัฐบาลยังไม่เสร็จสิ้นขั้นตอนในการใช้ภาษีอัตราสูงกว่าที่ 20%

นายเจอร์ราร์ด เกล็น ปังกานิบัน (Gerald Glenn Panganiban) ผู้อำนวยการสำนักงานอุตสาหกรรมพืช (The Director of the Bureau of Plant Industry; BPI) ได้ออกแนวทางเกี่ยวกับการกลับมานำเข้าข้าวเมื่อเร็วๆ นี้ ตามแนวทางนี้ ข้าวที่นำเข้าจะได้รับอนุญาตให้ขนส่งผ่านท่าเรือ 17 แห่งทั่วประเทศเท่านั้น ได้แก่ ซูบิก บาตังกัส ท่าเรือคอนเทนเนอร์นานาชาติมะนิลา ท่าเรือมะนิลา เซบู คากายันเดโอโร อิลิกัน ดาเวา เจเนอร์ลซานโตส ทาโคลบัน ทาบาโก (จังหวัดอัลบาย) ซัมโบอันกา บาโคลอด ฮิลีโล ตากบิลารัน ตูมาเกเต และคาลบายอก

ข้าวที่นำเข้าต้องมาถึงฟิลิปปินส์ภายใน 60 วันนับจากวันที่ออกใบรับรองสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (the Sanitary and Phytosanitary Import Certificate; SPSIC) ซึ่งสินค้าที่มาถึงช้ากว่ากำหนดเวลาที่ระบุไว้จะไม่ได้รับการยอมรับ และจะต้องส่งออกกลับไปยังประเทศผู้ส่งออก โดยผู้นำเข้าจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่าย ซึ่งหมายความว่า ข้าวที่นำเข้าคาดว่าจะมาถึงท่าเรือภายในสิ้นเดือนกุมภาพันธ์ 2569

ก่อนหน้านี้ กระทรวงเกษตร (The Department of Agriculture (DA)) ได้ประกาศว่าจะอนุญาตให้นำเข้าข้าวได้ 500,000 ตันในช่วงเวลานี้ โดยกระทรวงเกษตรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในอุตสาหกรรมข้าวได้ตกลงกันเกี่ยวกับการจัดการการนำเข้าที่เข้มงวดมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงฤดูเก็บเกี่ยวฤดูร้อน ซึ่งเป็นช่วงที่ผลผลิตในประเทศสูงสุด และโรงสีคาดว่าจะช่วยพยุงราคาหน้าไร่นาได้

สำนักงานอุตสาหกรรมพืช ได้ยกเว้นข้อกำหนดการวางเงินมัดจำ 10% สำหรับใบรับรอง SPSIC สำหรับการนำเข้าข้าวใหม่ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในอุตสาหกรรมเชื่อว่าจะเป็นการลดภาระทางการเงินให้กับผู้นำเข้า

ด้านสำนักงานส่งเสริมการค้าไทยในกรุงมะนิลา (The Thai Trade Office in Manila) พิจารณาว่าการที่ฟิลิปปินส์กลับมานำเข้าข้าวอีกครั้งเป็นพัฒนาการในเชิงบวกและเป็นโอกาสสำหรับผู้ส่งออกข้าวไทย ซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวดั้งเดิมมายังตลาดนี้

จากข้อมูลของสำนักงานอุตสาหกรรมพืช (BPI) ปีที่แล้วฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวเกือบ 3.37 ล้านตัน ลดลงประมาณ 30% เมื่อเทียบกับ 4.81 ล้านตันที่นำเข้าในปี 2024 เนื่องจากมาตรการห้ามนำเข้าเป็นเวลาสี่เดือน โดยปริมาณการนำเข้าเมื่อปีที่แล้วต่ำกว่าที่รัฐบาลคาดการณ์ไว้ที่ 3.5 ล้านตันถึง 130,000 ตัน และยังเป็นระดับต่ำสุดของประเทศในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา

ทั้งนี้ ก่อนที่มาตรการห้ามนำเข้าจะมีผลบังคับใช้ในเดือนกันยายน 2568 ปริมาณการนำเข้าข้าวโดยเฉลี่ย อยู่ที่ประมาณ 370,000 ตันต่อเดือน โดยตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงธันวาคม 2568 การนำเข้าข้าวรายเดือนลดลงเหลือ ประมาณ 32,000 ตัน ส่วนใหญ่เป็นข้าวพันธุ์พิเศษ เช่น ข้าวญี่ปุ่น ข้าวเหนียวดำ และข้าวบาสมาดิ ซึ่งได้รับการ ยกเว้นจากมาตรการห้ามนำเข้า

สำนักอุตสาหกรรมพืช (Bureau of Plant Industry : BPI) รายงานว่า ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2569) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าว 3,370,892.93 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 3,912 ใบ) ลดลงประมาณ 29.9% เมื่อเทียบกับ 4,808,421 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 6,528 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567 ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 279,940.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 425 ใบ) ลดลงประมาณ 34.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 429,260.8 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 610 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 มีการนำเข้าจำนวน 270,796.22 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 382 ใบ) ลดลงประมาณ 20.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 341,585.69 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 476 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนมีนาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 360,417.72 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 502 ใบ) ลดลงประมาณ 13.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 415,764.2 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 594 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนเมษายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 502,723.65 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 632 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 3.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 487,823.74 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 670 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนพฤษภาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 505,013.83 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 572 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 5.6% เมื่อเทียบกับจำนวน 478,099.81 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 621 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนมิถุนายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 360,870.43 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 424 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 92.1% เมื่อเทียบกับจำนวน 187,861.31 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 272 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกรกฎาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 287,935.12 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 304 ใบ) เพิ่มขึ้นประมาณ 72.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 167,407.26 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 220 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนสิงหาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 370,051.23 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 260 ใบ) ลดลงประมาณ 4.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 388,608.20 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 515 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนกันยายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 331,606.10 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 210 ใบ) ลดลงประมาณ 16.9% เมื่อเทียบกับจำนวน 399,281.48 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 539 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567

- เดือนตุลาคม 2568 มีการนำเข้าจำนวน 37,184.70 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 96 ใบ) ลดลงประมาณ 93.5% เมื่อเทียบกับจำนวน 572,073.96 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 806 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนพฤศจิกายน 2568 มีการนำเข้าจำนวน 32,144.32 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 52 ใบ) ลดลงประมาณ 93.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 457,531.51 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 592 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567
- เดือนธันวาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2569) มีการนำเข้าจำนวน 32,208.93 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 53 ใบ) ลดลงประมาณ 93.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 483,122.63 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 613 ใบ) ในช่วงเดียวกันของปี 2567

สำหรับปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2569) ฟิลิปปินส์นำเข้าข้าวแล้วจำนวน 55,112.0 ตัน (ใช้ใบอนุญาต SPSIC จำนวน 21 ใบ)

ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2569) ฟิลิปปินส์นำเข้าจากประเทศเวียดนามมากที่สุดจำนวนประมาณ 2,743,294.48 ตัน (สัดส่วน 81.4% ของการนำเข้าข้าวทั้งหมด) ตามด้วยเมียนมาจำนวน 343,910.33 ตัน (สัดส่วน 10.2%) ไทยจำนวน 176,865.26 ตัน (สัดส่วน 5.3%) ปากีสถานจำนวน 76,522.34 ตัน (สัดส่วน 2.3%) อินเดีย 20,786.19 ตัน (สัดส่วน 0.6%) เกาหลีใต้ 4,016 ตัน (สัดส่วน 0.1%) กัมพูชา 3,510 ตัน (สัดส่วน 0.1%) สิงคโปร์ 1,200 ตัน ใต้หวัน 540 ตัน ญี่ปุ่น 368 ตัน อิตาลี 6.46 ตัน ฝรั่งเศส 2.32 ตัน และสเปน 0.35 ตัน

สำนักอุตสาหกรรมพืช (BPI) รายงานว่า การออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (Sanitary and Phyto-sanitary Import Clearance; SPSIC) ในปี 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2569) มีจำนวนรวม 4,458 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 4,250,358.52 ตัน ดังนี้

- เดือนมกราคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 479 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 383,452.97 ตัน
- เดือนกุมภาพันธ์ 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 576 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 429,860.93 ตัน
- เดือนมีนาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 836 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 655,488.87 ตัน
- เดือนเมษายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 743 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 712,295.83 ตัน
- เดือนพฤษภาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 594 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 561,973.23 ตัน
- เดือนมิถุนายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 186 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 167,650.13 ตัน
- เดือนกรกฎาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 323 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 390,469.16 ตัน
- เดือนสิงหาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 270 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 488,020.99 ตัน

- เดือนกันยายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 81 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 37,285.20 ตัน
- เดือนตุลาคม 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 69 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 35,804.51 ตัน
- เดือนพฤศจิกายน 2568 มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 68 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 46,315.04 ตัน
- เดือนธันวาคม 2568 (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2569) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 233 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 341,742.09 ตัน

สำหรับปี 2569 (ข้อมูล ณ วันที่ 8 มกราคม 2569) มีการออกใบอนุญาตรับรองด้านสุขลักษณะและสุขอนามัยพืช (SPSIC) จำนวน 31 ใบ เพื่อนำเข้าข้าวจำนวน 29,486.84 ตัน

สำนักงานสถิติแห่งชาติ (the Philippine Statistics Agency; PSA) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2568 มีจำนวนประมาณ 2.70451 ล้านตัน ซึ่งเพียงพอสำหรับบริโภคประมาณ 75 วัน (คำนวณจากความต้องการบริโภควันละประมาณ 36,000 ตัน) โดยปริมาณสต็อกข้าวเพิ่มขึ้น 5.8% เมื่อเทียบกับจำนวน 2.5566 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปี 2567 และเพิ่มขึ้น 5.9% เมื่อเทียบกับ 2.55414 ล้านตัน ในเดือนพฤศจิกายน 2568

ทั้งนี้สต็อกในคลังของสำนักงานอาหารแห่งชาติ (The National Food Authority; NFA) มีจำนวนประมาณ 0.45614 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 216.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.14405 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วนประมาณ 16.9% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 13 วัน) โดยสต็อกข้าวของ NFA ลดลง 1.0% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.46074 ล้านตัน ในเดือนพฤศจิกายน 2568

ขณะที่สต็อกในคลังของเอกชน (Commercial warehouses) มีจำนวนประมาณ 1.22197 ล้านตัน ลดลงประมาณ 19.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.51426 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 45.2% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 34 วัน) แต่เพิ่มขึ้น 29.4% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.94414 ล้านตัน ในเดือนพฤศจิกายน 2568

ส่วนสต็อกในภาคครัวเรือน (Household stocks) มีจำนวนประมาณ 1.0264 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 14.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 0.89829 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว (คิดเป็นสัดส่วน 38% ของสต็อกข้าวทั้งหมด และเพียงพอสำหรับการบริโภคประมาณ 28 วัน) แต่ลดลงประมาณ 10.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 1.14926 ล้านตัน ในเดือนพฤศจิกายน 2568

สำนักข่าว Daily Tribune รายงานว่า ฟิลิปปินส์กำลังทดสอบพันธุ์ข้าวใหม่ทั่วประเทศ โดยมีเป้าหมายเพื่อเพิ่มผลผลิตข้าวเปลือกในฤดูฝนของปี 2027

โครงการนี้ริเริ่มโดยสถาบันวิจัยข้าวแห่งฟิลิปปินส์ (Philippine Rice Research Institute; PhilRice) ร่วมกับกระทรวงเกษตร ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความพยายามที่กว้างขึ้นในการปรับปรุงผลิตภาพทางการเกษตร ความยืดหยุ่น และการเลือกใช้เมล็ดพันธุ์ในระดับท้องถิ่น

มีรายงานว่า PhilRice ได้จัดตั้งแปลงทดลองพันธุ์ข้าว (variety field trial; VFT) หลายร้อยแห่งทั่วจังหวัดที่ปลูกข้าว โดยมีการประเมินพันธุ์ข้าวลูกผสมประมาณ 12 สายพันธุ์ภายใต้สภาพการทำนาจริง การทดลองเหล่านี้ช่วยให้เกษตรกรและหน่วยงานรัฐบาลท้องถิ่นสามารถสังเกตประสิทธิภาพโดยตรงในแง่ของผลผลิต คุณภาพเมล็ดข้าว ความต้านทานต่อศัตรูพืช และความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพดินและสภาพภูมิอากาศเฉพาะ

แทนที่จะพึ่งพาผลการวิจัยจากสถานีวิจัยเพียงอย่างเดียว พันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตดีที่สุดในการทดลองเหล่านี้ คาดว่าจะได้รับการแนะนำให้ปลูกในวงกว้างมากขึ้น โดยมีแผนการขยายพันธุ์และแจกจ่ายเมล็ดพันธุ์ก่อนฤดูปลูกข้าวปี 2027

เจ้าหน้าที่กล่าวว่า เป้าหมายคือการจัดหาทางเลือกที่ดีขึ้นให้แก่เกษตรกร ซึ่งสามารถเทียบเท่าหรือดีกว่าพันธุ์ข้าวที่นิยมใช้ในปัจจุบัน ในขณะที่ยังคงรักษาคุณภาพการรับประทานและคุณลักษณะการสีข้าวที่ยอมรับได้

โครงการนี้ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านข้าว (the Rice Competitiveness Enhancement Fund; RCEF) ซึ่งให้เงินทุนสำหรับการแจกจ่ายเมล็ดพันธุ์ที่ได้รับการรับรอง การฝึกอบรม และการแทรกแซงที่เกี่ยวข้อง การขยายการเข้าถึงพันธุ์ข้าวที่ให้ผลผลิตดีกว่าแก่เกษตรกร และการอนุญาตให้เลือกใช้ตามพื้นที่เฉพาะ โดยทางการคาดว่าโครงการริเริ่มนี้จะช่วยเพิ่มผลผลิตข้าวของประเทศ ปรับปรุงรายได้ของเกษตรกร และเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารในระยะกลาง

ที่มา *Oryza.com* และสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงมะนิลา

อินโดนีเซีย

นายซุลกิฟลี ฮาซัน รัฐมนตรีประสานงานด้านกิจการอาหารของอินโดนีเซีย (the Coordinating Minister for Food Affairs) เปิดเผยในวันที่ 12 มกราคม 2569 ว่า อินโดนีเซียกำลังเตรียมการเพื่อบังคับใช้นโยบายข้าวราคาเดียวทั่วประเทศตั้งแต่นี้เป็นต้นไป เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของราคาข้าวในแต่ละภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศ

เขากล่าวหลังการประชุมประสานงานด้านกิจการอาหารว่า รัฐบาลไม่ต้องการให้ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของอินโดนีเซียจ่ายค่าข้าวสูงกว่าภาคอื่น ดังนั้น ในปี 2569 นี้ รัฐบาลจะพยายามกำหนดราคาข้าวเท่ากันทั่วประเทศ

เขายังกล่าวว่า แผนการดังกล่าวจำเป็นต้องเสริมสร้างบทบาทของหน่วยงาน Bulog ซึ่งเป็นผู้จัดซื้ออาหารของภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการกระจายข้าวและรักษาเสถียรภาพราคาข้าวทั่วประเทศ โดยรัฐบาลได้หารือเกี่ยวกับการจัดสรรส่วนต่างกำไรให้แก่ Bulog เพื่อให้มีศักยภาพทางการเงินเพียงพอในการปฏิบัติการดังกล่าว

สำหรับราคาข้าวที่มีการหารือกันว่าอาจนำมาเป็นมาตรฐานนั้น ข้าวคุณภาพดี (premium) จะอยู่ที่ 14,900 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (ประมาณ 880 เหรียญสหรัฐต่อดัน) และข้าวคุณภาพปานกลาง (medium rice) 13,500 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (ประมาณ 800 เหรียญสหรัฐต่อดัน) ขณะเดียวกัน ภายใต้โครงการอุดหนุนอุปทานอาหารและรักษาเสถียรภาพราคา (the Stabilization of Supply and Food Price (SPHP)) คาดว่าราคาข้าวสำหรับกลุ่มผู้มีรายได้น้อยที่รัฐบาลให้การอุดหนุน (subsidized SPHP rice) จะอยู่ที่ราว 11,000-12,000 รูเปียห์ต่อกิโลกรัม (ประมาณ 650-710 เหรียญสหรัฐต่อดัน)

ทั้งนี้ นายซุลกิฟลี ฮาซัน กล่าวว่า นโยบายข้าวราคาเดียวยังคงอยู่ระหว่างการเตรียมการ และจะต้องได้รับการสนับสนุนในด้านต่างๆ รวมถึงการจัดจำหน่าย การเงิน และโครงสร้างพื้นฐาน

หน่วยงานโลจิสติกส์ของรัฐ (Bulog) จะได้รับอนุญาตให้มีส่วนต่างกำไร 7% เพื่อให้เกิดความยั่งยืน เพื่อสนับสนุนเสถียรภาพราคา โดย Bulog ตั้งเป้าที่จะจัดซื้อและดูดซับข้าว 4 ล้านตันต่อปี ซึ่ง ณ วันที่ 8 มกราคม 2569 ปริมาณสำรองของประเทศอยู่ที่ 3.35 ล้านตัน โดยรัฐบาลจะให้ความสำคัญกับความต้องการภายในประเทศก่อนเทศกาลอีดิลฟิตรี ควบคู่ไปกับการแจกจ่ายภายใต้โครงการรักษาเสถียรภาพอุปทานและราคาอาหาร (SPHP) และการส่งออกในปริมาณจำกัด

ขณะเดียวกัน มีรายงานว่า Bulog กำลังวางแผนที่จะแจกจ่ายข้าว 1.5 ล้านตันในปี 2569 ภายใต้โครงการรักษาเสถียรภาพอุปทานและราคาอาหาร (SPHP) โดยจะมีการแจกจ่ายอย่างต่อเนื่องตลอดทั้งปี ตามที่ผู้อำนวยการของหน่วยงานกล่าว กลไกส่วนใหญ่จะปฏิบัติตามแนวทางปฏิบัติเดิม แต่มีความยืดหยุ่นมากขึ้น ทำให้ผู้ซื้อแต่ละรายสามารถซื้อได้สูงสุดสองถุงแทนที่จะเป็นหนึ่งถุง

โครงการ SPHP ซึ่งเปิดตัวในเดือนกรกฎาคม 2568 เพื่อปกป้องกำลังซื้อ ควบคุมภาวะเงินเฟ้อ และสนับสนุนเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ จำหน่ายข้าวผ่านร้านค้าปลีกพันธมิตรของ Bulog และสหกรณ์หมู่บ้านในราคาตามเขตพื้นที่ที่ 12,500-13,500 รูเปียห์ (ประมาณ 0.74-0.8 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อกิโลกรัม

การจำหน่ายในปี 2568 ทำได้เพียง 802,939 ตัน ต่ำกว่าเป้าหมาย 1 ล้านตัน ทำให้ต้องเพิ่มวงเงินซื้อต่อคน และ ณ วันที่ 8 มกราคม 2569 ปริมาณข้าวสำรองของ Bulog อยู่ที่ 3.35 ล้านตัน โดยมีแผนที่จะดูดซับ 4 ล้านตันในปีนี้ ทำให้ปริมาณสำรองทั้งหมดเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 7 ล้านตัน ซึ่งรวมถึง 1 ล้านตันที่จัดสรรไว้สำหรับการส่งออก

สำนักข่าว ANTARA รายงานว่า นายอาหมัด ริซัล รามดานี (Ahmad Rizal Ramdhani) ประธานกรรมการบริหารของ Bulog ซึ่งเป็นหน่วยงานโลจิสติกส์ของรัฐบาลอินโดนีเซีย กล่าวว่า Bulog พร้อมทั้งจะส่งออกข้าวและข้าวโพดในปีนี้ หลังจากที่ประเทศบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองในสินค้าหลักทั้งสองชนิดนี้แล้ว

เขากล่าวว่า Bulog มีความพร้อมในเชิงปฏิบัติการที่จะเริ่มการส่งออก โดยเริ่มจากการระบุประเทศปลายทางที่มีศักยภาพผ่านกลไกการประสานงานระหว่างรัฐบาลอย่างเป็นทางการ ซึ่งขณะนี้กำลังรอที่จะพิจารณาว่าประเทศใดมีศักยภาพและความต้องการการส่งออกเหล่านี้มากที่สุด

คำกล่าวของเขาเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อคำเรียกร้องจากนางสิตี เฮดีอาตี ฮาเรียยตี (Siti Hediati Hariyadi) ประธานคณะกรรมการที่ 4 ของสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการส่งออกข้าวและข้าวโพดหลังจากประกาศการพึ่งพาตนเองแล้ว

ก่อนหน้านี้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร อันดี อัมราน สุไลมาน (Andi Amran Sulaiman) ได้สนับสนุนให้ Bulog เตรียมความพร้อมสำหรับการส่งออกข้าวโดยทันที ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายอาหารที่ครอบคลุมของอินโดนีเซีย

เขากล่าวว่า Bulog ได้ประสานงานอย่างใกล้ชิดเกี่ยวกับแผนการส่งออก รวมถึงกับกระทรวงการค้า เพื่อให้แน่ใจว่าการส่งออกไปยังประเทศใดๆ สอดคล้องกับผลประโยชน์ของชาติ เขายังกล่าวเสริมว่า Bulog ให้ความสำคัญกับโอกาสในการส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้านที่กำลังประสบปัญหาขาดแคลนอาหารอย่างเร่งด่วน รวมถึงพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากความขัดแย้งและวิกฤตการณ์ด้านมนุษยธรรม

แม้จะมีความพร้อมสำหรับการส่งออก แต่ Bulog จะยังคงมุ่งเน้นไปที่การจัดซื้อภายในประเทศเป็นหลัก เพื่อรักษาความมั่นคงทางอาหารของชาติ โดยหน่วยงานได้ตั้งเป้าหมายที่จะจัดซื้อข้าวจำนวน 4 ล้านตันสำหรับสำรองของรัฐบาลตลอดปี 2026 ซึ่งในจำนวนนี้ Bulog ตั้งเป้าที่จะจัดหาวางอย่างน้อย 3 ล้านตันในช่วงครึ่งแรกของปี โดยใช้ประโยชน์จากฤดูเก็บเกี่ยวสูงสุดของประเทศ ซึ่งโดยทั่วไปจะเกิดขึ้นในช่วงเวลานี้

เขาแสดงความเชื่อมั่นว่าการจัดซื้อข้าวในช่วงครึ่งปีแรกอาจเกินเป้าหมาย 3 ล้านตัน หากการเก็บเกี่ยวเป็นไปอย่างราบรื่นและไม่ถูกรบกวนจากสภาพอากาศที่รุนแรงหรือปัจจัยอื่นๆ ส่วนที่เหลืออีก 1 ล้านตันนั้นวางแผนจะจัดซื้อในช่วงครึ่งหลังของปี

ตามคำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร Bulog ได้เตรียมจัดสรรข้าวประมาณ 1 ล้านตันสำหรับการส่งออก ในขณะที่เดียวกันก็มั่นใจว่าผลผลิตส่วนใหญ่จะยังคงใช้สำหรับความต้องการภายในประเทศ

ณ ต้นเดือนมกราคม 2569 Bulog บริหารจัดการข้าวสำรองของรัฐบาลจำนวน 3.25 ล้านตัน ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสต็อกที่เหลือจากปี 2568 ซึ่งเป็นกันชนในขณะที่อินโดนีเซียกำลังสร้างสมดุลระหว่างความมั่นคงทางอาหารกับเป้าหมายการส่งออกใหม่

ขณะที่สำนักข่าว Vietnam Plus รายงานโดยอ้างคำกล่าวของนาย Andi Amran Sulaiman รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร (Agriculture Minister) ว่า อินโดนีเซียกำลังเตรียมเข้าสู่ตลาดส่งออกข้าวโลก หลังจากบรรลุเป้าหมายการพึ่งพาตนเองและสร้างความมั่นคงด้านอุปทานภายในประเทศในปี 2025 ซึ่งความเคลื่อนไหวนี้ถือเป็นก้าวสำคัญในความพยายามระยะยาวของประเทศในการเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารและลดการพึ่งพาการนำเข้า

ขณะเดียวกัน ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ปราโบโว ซูเบียนโต กล่าวในงานเก็บเกี่ยวครั้งใหญ่ที่เมืองการางังจังหวัดชวาตะวันตกว่า เป้าหมายของอินโดนีเซียไม่ใช่การพึ่งพาตนเองชั่วคราว แต่เป็นความสามารถในการตอบสนองความต้องการอาหารภายในประเทศอย่างต่อเนื่องทุกปี ผ่านการผลิตทางการเกษตรที่แข็งแกร่งขึ้นและระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อถือได้มากขึ้น การพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืนนั้น จะแสดงให้เห็นถึงศักยภาพของอินโดนีเซียในการเอาชนะข้อสงสัยที่มีมายาวนานเกี่ยวกับความมั่นคงทางอาหาร

รัฐบาลวางแผนที่จะขยายการขับเคลื่อนการพึ่งพาตนเองนอกเหนือจากข้าวไปยังสินค้าเชิงกลยุทธ์อื่นๆ รวมถึงข้าวโพด มันสำปะหลัง และกระเทียม ในขณะเดียวกัน ทางกรกำลังเร่งการปรับปรุงการเกษตรให้ทันสมัย การใช้เครื่องจักร และการใช้เทคโนโลยีเพื่อเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรทั่วประเทศ

ในฐานะส่วนหนึ่งของยุทธศาสตร์ระยะยาว ประธานาธิบดีได้สนับสนุนการพัฒนาพันธุ์ข้าวคุณภาพสูง โดยตั้งเป้าหมายผลผลิตไว้ที่ 15 ตันต่อเฮกตาร์ ซึ่งเป็นมาตรการที่มุ่งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร พร้อมทั้งสร้างกำลังการผลิตส่วนเกินเพื่อการส่งออกในอนาคต

สำนักข่าว ANTARA รายงานว่า สำนักงานอาหารแห่งชาติอินโดนีเซีย (the National Food Agency; Bapanas) กล่าวว่า รัฐบาลอินโดนีเซียได้ขยายเวลาการแจกจ่ายข้าวราคาถูกภายใต้โครงการรักษาเสถียรภาพราคาและอุปทานอาหาร (food supply and price stabilization; SPHP) ออกไปจนถึงวันที่ 31 มกราคม 2569 หลังจากได้รับการอนุมัติจากกระทรวงการคลัง

นายซาร์โว เอ็ดฮี (Sarwo Edhy) เลขาธิการ Bapanas กล่าวว่า การขยายเวลาดังกล่าวเป็นไปได้ด้วยกลไกบัญชีเงินฝากคงเหลือปลายปีงบประมาณ หรือ RPATA ซึ่งอนุญาตให้ออมนงประมาณที่ไม่ได้ใช้ไปใช้ในปีงบประมาณถัดไปได้ การขยายเวลาดังกล่าวเป็นไปได้ตามกลไก RPATA ซึ่งได้รับการอนุมัติจากกระทรวงการคลังและประสานงานกับสำนักงานอาหารแห่งชาติแล้ว

เขากล่าวว่า การตัดสินใจดังกล่าวมีจุดประสงค์เพื่อเตรียมรับมือกับความผันผวนของราคาในช่วงปีใหม่ และเพื่อให้ครัวเรือนยังคงสามารถเข้าถึงข้าวคุณภาพดีในราคาที่เหมาะสมท่ามกลางสภาวะตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป

นายซาร์โว เอ็ดฮี อธิบายว่า RPATA อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของระเบียบกระทรวงการคลังฉบับที่ 84 ปี 2025 และทำหน้าที่เป็นบัญชีที่บริหารจัดการโดยเหรียญกษาปณ์ของรัฐ เพื่อเก็บรักษาเงินทุนที่จัดสรรไว้สำหรับกิจกรรมที่ไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จก่อนสิ้นปีงบประมาณ

เขาย้ำว่า การแจกจ่ายข้าว SPHP ยังคงเป็นหนึ่งในเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการรักษาความมั่นคงทางอาหารและเสถียรภาพราคาของชาติ โดยระบุว่า ณ สิ้นปี 2025 มีการแจกจ่ายข้าวภายใต้โครงการนี้ไปแล้วรวม 802,900 ตัน เขากล่าวเสริมว่า เพื่อรักษาเสถียรภาพราคา รัฐบาลต้องเพิ่มประสิทธิภาพการแจกจ่ายข้าว SPHP ที่เหลืออีก 697,100 ตันที่จัดสรรไว้สำหรับปี 2025 โดยเร่งการแจกจ่าย ซึ่งนโยบายนี้ได้รับการสนับสนุนจากสต็อกข้าวที่มีกว่า 3.25 ล้านตันที่หน่วยงานโลจิสติกส์ของรัฐ (Bulog) ถือครองไว้ ณ สิ้นปีที่แล้ว

เขากล่าวว่า การแจกจ่ายในช่วงระยะเวลาที่ขยายออกไปจะดำเนินต่อไปผ่านช่องทางต่างๆ รวมถึงสหกรณ์หมู่บ้านแดงและขาว (Red and White Village Cooperatives) ตลาดแบบดั้งเดิม ร้านค้าปลีกสมัยใหม่ และร้านอาหารราคาประหยัดที่ดำเนินการโดยรัฐบาล

ในอนาคต การแจกจ่ายภายใต้โครงการ SPHP ปี 2026 จะเริ่มต้นในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ หลังจากที่รัฐบาลตกลงจัดสรรข้าวสาร 1.5 ล้านตันสำหรับปีนี้ ในการประชุมประสานงานด้านอาหารเมื่อวันที่ 29 ธันวาคม 2568

นอกจากนี้ เขายังยืนยันว่ารัฐบาลได้ขยายระยะเวลาการแจกจ่ายข้าวสารและน้ำมันปรุงอาหารภายใต้โครงการช่วยเหลือด้านอาหารปี 2025 ด้วย โดยระบุว่า ณ วันที่ 9 มกราคม 2569 บูล็อกได้ส่งมอบข้าวสาร 351,600 ตัน และน้ำมันปรุงอาหาร 70.3 ล้านลิตร ให้แก่ผู้รับประโยชน์ 17.58 ล้านคนทั่วประเทศ

สำนักข่าว Jakarta Globe รายงานว่า เมื่อวันที่ 6 มกราคม 2569 ประธานาธิบดีอินโดนีเซีย ปราโบโว ซูเบียนโต กล่าวว่า ความขัดแย้งที่ดำเนินอยู่ระหว่างไทยและกัมพูชาเป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงของการนำเข้าอาหารจากต่างประเทศ และถือเป็นเรื่องดีที่อินโดนีเซียสามารถผลิตข้าวเลี้ยงประชาชนของตนเองได้ตั้งแต่เมื่อปีที่แล้ว ในช่วงที่ผ่านมา อินโดนีเซียกำลังพยายามพึ่งพาตนเองในด้านการจัดหาอาหาร โดยเริ่มจากข้าว ซึ่งเป็นอาหารหลักในชีวิตประจำวัน

นายปราโบโวกล่าวว่า อินโดนีเซียเคยซื้อข้าวจากไทยและกัมพูชา อย่างไรก็ตาม อินโดนีเซียสามารถหยุดการนำเข้าข้าวได้ในปี 2568 ทันเวลาพอดี เนื่องจากความขัดแย้งทางทหารระหว่างสองประเทศในอาเซียนยังไม่มีที่ท่าว่าจะยุติลง

เขาเสริมว่า การพึ่งพาการนำเข้าจากประเทศที่มีความขัดแย้งนั้นจะปลอดภัยหรือไม่ โดยยกตัวอย่างความขัดแย้งระหว่างอินเดียและปากีสถาน โดยกล่าวว่าอินโดนีเซียต้องจัดหาอาหารเกษตรบางส่วนจากอินเดีย เขายังกล่าวถึงกรณีที่อินโดนีเซียไม่สามารถนำเข้าอาหารได้ในช่วงการระบาดของโควิด-19 ทั่วๆ ที่มีเงินเพียงพอ และการนำเข้ายังหมายถึงการไหลออกของเงินตราต่างประเทศ

นายปราโบโวบอกว่า ความสามารถของอินโดนีเซียในการไม่นำเข้าข้าวจากต่างประเทศเลยในปี 2568 หมายความว่ารัฐบาลบรรลุเป้าหมายเร็วกว่าที่ตั้งไว้ถึง 3 ปี โดยมีปริมาณข้าวสำรองในคลังของประเทศสูงถึง 3 ล้านตัน ซึ่งเป็นระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ โดยเคยมีปริมาณสูงสุด 2 ล้านตันในสมัยของอดีตประธานาธิบดีซูฮาร์โต

ด้านสำนักงานสถิติกลางอินโดนีเซีย (The Central Statistics Agency; BPS) รายงานว่า อินโดนีเซียไม่ได้นำเข้าข้าวคุณภาพปานกลางเลยในปี 2568 (ข้อมูล ณ เดือนตุลาคม 2568) อย่างไรก็ตาม ยังคงมีการนำเข้าข้าวคุณภาพสูงจากต่างประเทศและข้าวชนิดพิเศษอื่นๆ เช่น ข้าวบาสมати รวมทั้งข้าวหักสำหรับใช้ในอุตสาหกรรม

ข้อมูลจาก BPS แสดงให้เห็นว่า ในปี 2567 ไทยเป็นผู้จัดหาข้าวรายใหญ่ที่สุดของอินโดนีเซีย โดยมีปริมาณเกือบ 1.4 ล้านตัน และในปี 2567 รัฐบาลอินโดนีเซียได้เปิดเผยแผนการนำเข้าข้าวจากกัมพูชา 22,500 ตันเพื่อรักษาระดับซัพพลาย ส่วนการนำเข้าข้าวจากอินเดียก็มีปริมาณมากถึง 246,587 ตัน

ที่มา *Oryza.com*

ญี่ปุ่น

กระทรวงเกษตรฯ (the Ministry of Agriculture, Forests, and Fisheries; MAFF) ประกาศการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 8 ปีงบประมาณ 2568 (1 เมษายน 2568 – 31 มีนาคม 2569) ในวันที่ 16 มกราคม 2569 โดยกำหนดจะซื้อข้าวรวม 46,000 ตัน ซึ่งประกอบด้วย

- 1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 26 เมษายน-5 มิถุนายน 2569
- 2.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 26 เมษายน-5 มิถุนายน 2569
- 3.ข้าวสารเมล็ดกลาง (Non-glutinous Polished Medium Grain Rice) จากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวน 13,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 26 เมษายน-5 มิถุนายน 2569
- 4.ข้าวสารเมล็ดยาว (Non-glutinous Polished Long Grain Rice) จากประเทศไต้หวัน (Global Tender) จำนวน 7,000 ตัน กำหนดส่งมอบวันที่ 15 มีนาคม-15 เมษายน 2569

รายละเอียดที่ https://www.maff.go.jp/j/seisan/boueki/nyusatu/n_announce/attach/pdf/index-434.pdf

ทั้งนี้ การประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ของปีงบประมาณ 2568 ทั้ง 7 ครั้ง ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวไปแล้วรวม 408,980 ตัน ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดกลางจำนวนรวม 331,000 ตัน ข้าวสารเมล็ดยาวจำนวนรวม 70,200 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาวจำนวนรวม 7,780 ตัน โดยซื้อจากประเทศไทยจำนวนรวม 77,980 ตัน (สัดส่วน 19.07%) ประกอบด้วยข้าวสารเมล็ดยาวรวม 70,200 ตัน และข้าวเหนียวเมล็ดยาว 7,780 ตัน

สำหรับผลการประมูลนำเข้าข้าวแบบ Ordinary import (MA) ครั้งที่ 7 ปีงบประมาณ 2568 (1 เมษายน 2568 – 31 มีนาคม 2569) ในวันที่ 19 ธันวาคม 2568 ซึ่งกำหนดจะซื้อข้าวรวม 46,000 ตัน ผลการประมูลปรากฏว่า ญี่ปุ่นตกลงซื้อข้าวรวม 46,000 ตัน ประกอบด้วย 1.ข้าวสารเมล็ดกลาง (non-glutinous polished rice medium grain) จากประเทศสหรัฐารวม 39,000 ตัน แบ่งเป็น 3 ล็อตๆละ 13,000 ตัน

2.ข้าวสารเมล็ดยาว (non-glutinous polished rice long grain) จากประเทศไทยจำนวน 7,000 ตัน จากที่มีการยื่นเสนอทั้งหมด 5 ล็อต จำนวนรวม 35,000 ตัน โดยราคาประมูลเฉลี่ยที่ไม่รวมภาษี 141,177 เยนต่อตัน (ประมาณ 907 เหยียสหรัฐต่อตัน) หรือราคารวมภาษีที่ 152,471 เยนต่อตัน (979 เหยียสหรัฐต่อตัน)

สำนักข่าว The Japan Times รายงานโดยอ้างตามข้อมูลจากกระทรวงเกษตรว่า ราคาข้าวเฉลี่ยของญี่ปุ่นและระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์นับตั้งแต่เริ่มเก็บสถิติในเดือนมีนาคม 2022 หลังจากลดลงเล็กน้อย

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันอาทิตย์ที่ 4 มกราคม 2569 ที่ผ่านมา ราคาข้าวเฉลี่ยที่จำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตประมาณ 1,000 แห่งทั่วญี่ปุ่นเพิ่มขึ้น 93 เยนจากสัปดาห์ก่อนหน้า เป็น 4,416 เยนต่อ 5 กิโลกรัม หลังจากทีราคาเฉลี่ยลดลง 14 เยน เหลือ 4,323 เยน ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 28 ธันวาคมปีที่แล้ว

ในสัปดาห์ที่มีการรายงานล่าสุด ราคาข้าวที่มีตราสินค้า (brand rice) ซึ่งส่วนใหญ่เป็นข้าวที่เก็บเกี่ยวใหม่เพิ่มขึ้น 21 เยน เป็น 4,516 เยน โดยข้าวที่มีตราสินค้าคิดเป็น 74% ของยอดขายข้าวทั้งหมด เพิ่มขึ้น 2% ขณะที่ราคาข้าวผสมราคาถูก (cheap blended rice) เพิ่มขึ้น 261 เยน โดยส่วนแบ่งของข้าวผสมลดลงเหลือ 26%

ขณะเดียวกัน จากการสำรวจแยกต่างหากในซูเปอร์มาร์เก็ตประมาณ 1,200 แห่ง พบว่าราคาข้าวเฉลี่ยเพิ่มขึ้น 291 เยน เป็น 4,176 เยน

ที่มา *Oryza.com*

เกาหลีใต้

สำนักข่าว Pulse รายงานว่า ราคาข้าวที่สูงเป็นประวัติการณ์ในการเก็บเกี่ยวปีที่แล้วกำลังส่งผลให้เกิดภาวะเงินเฟ้อด้านอาหารในช่วงต้นปีในเกาหลีใต้ ซึ่งข้าวมีน้ำหนักมากในดัชนีราคาผู้บริโภค

ทั้งนี้ ในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2568 ราคาข้าวหน้าไร่นา (Farm-gate prices) เฉลี่ยอยู่ที่ 230,940 วอน (ประมาณ 160 ดอลลาร์สหรัฐ) ต่อถุงขนาด 80 กิโลกรัม เพิ่มขึ้น 25% เมื่อเทียบกับปีก่อน ในขณะที่ราคาซื้อคืนจากคลังสำรองของรัฐบาล (the government's public-reserve purchase price) ก็สูงขึ้นเป็นประวัติการณ์เช่นกัน ทำให้ต้นทุนทางการคลังเพิ่มขึ้นเป็นกว่า 1.16 ล้านล้านวอน (ประมาณ 803.6 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ)

แม้ว่าจะมีการระบายข้าวออกจากคลังสำรอง แต่ราคายังคงอยู่ในระดับสูงจนถึงสิ้นปี โดยเพิ่มขึ้นมากกว่า 18% ในหลายเดือน และเพิ่มขึ้น 7.7% ตลอดทั้งปี ซึ่งเป็นการเพิ่มขึ้นที่สูงที่สุดนับตั้งแต่ปี 2021 ซึ่งนักวิจารณ์โต้แย้งว่า การดึงข้าวออกจากตลาดตามนโยบาย โดยการกักเก็บข้าวหลายแสนตันไว้นอกตลาดแม้จะมีอุปทานส่วนเกิน อาจทำให้แรงกดดันด้านราคาเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นความกังวลที่คาดว่าจะทวีความรุนแรงขึ้นเมื่อภาวะเปราะบางการจัดการธัญพืชที่เข้มงวดขึ้นมีผลบังคับใช้ในปลายปีนี้

ต้นทุนที่สูงขึ้นกำลังบีบคั้นร้านอาหารขนาดเล็ก ซึ่งบางแห่งกำลังพิจารณาขึ้นราคาหรือผสมข้าวเก่าและข้าวใหม่เพื่อรับมือกับสถานการณ์นี้

ที่มา *Oryza.com*

จีน

สำนักงานที่ปรึกษาการเกษตรต่างประเทศ ประจำกรุงปักกิ่ง รายงานว่า สำนักงานศุลกากรจีนรายงานปริมาณข้าวนำเข้าของจีนในเดือนพฤศจิกายน 2568 มีจำนวน 228,197 ตัน โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 68% เมื่อเทียบกับเดือนพฤศจิกายน 2567 (ปริมาณนำเข้าข้าวเดือนพฤศจิกายน 2567 อยู่ที่ 171,437 ตัน) โดยประเทศหลักที่นำเข้าข้าวในเดือนพฤศจิกายน 2568 ได้แก่ 1. เมียนมา 112,282 ตัน 2. เวียดนาม 42,446 ตัน และ 3. ไทย 39,000 ตัน

ทั้งนี้ ในเดือนพฤศจิกายน 2568 จีนนำเข้าข้าวสาร (พิกัดสินค้า 1006) จากไทยปริมาณ 39,000 ตัน มูลค่าประมาณ 16.806 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณและมูลค่าลดลง 19% และ 39% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า (พฤศจิกายน 2567) ที่มีการนำเข้าปริมาณ 48,363 ตัน มูลค่าประมาณ 27.463 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2568 (มกราคม-พฤศจิกายน 2568) จีนนำเข้าข้าวสาร (พิกัดสินค้า 1006) จากไทยปริมาณ 614,962 ตัน มูลค่าประมาณ 315.967 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยปริมาณเพิ่มขึ้น 94% และมูลค่าเพิ่มขึ้น 51% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2567 ที่นำเข้า 317,276 ตัน มูลค่าประมาณ 209.076 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ที่มา *Oryza.com*

อินเดีย

ในสัปดาห์ที่ผ่านมา ราคาข้าวส่งออกของอินเดียทรงตัวในระดับสูงสุดในรอบเกือบ 3 เดือน ซึ่งสะท้อนถึงต้นทุนข้าวเปลือกในประเทศที่สูงขึ้น โดยข้าวหนึ่ง 5% (Indian 5% broken parboiled) ของอินเดียอยู่ที่ 355-360 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน (ซึ่งเป็นระดับสูงสุดนับตั้งแต่วันที่ 2 ตุลาคม 2568) เท่ากับระดับ 355-360 ดอลลาร์สหรัฐต่อ

ตัน ในสัปดาห์ก่อน ขณะที่ราคาข้าวขาว 5% (Indian 5% broken white rice) อยู่ที่ 350-355 ดอลลาร์สหรัฐต่อตัน

ผู้ส่งออกรายหนึ่งจากเมือง Kolkata กล่าวว่า ผู้ซื้อลังเลที่จะสั่งซื้อสินค้าในระดับราคาปัจจุบัน เพราะพวกเขาต้องการราคาที่ต่ำกว่า แต่ผู้ขายไม่สามารถเสนอราคาร้านได้เนื่องจากค่าเงินรูปีแข็งค่าขึ้น ซึ่งส่งผลให้ความต้องการข้าวชะลอลง

สำนักข่าว Reuters รายงานว่า ในปี 2568 (2025) การส่งออกข้าวของอินเดีย พุ่งสูงใกล้เคียงระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ หลังจากรัฐบาลได้ยกเลิกข้อจำกัดการส่งออกทั้งหมดเมื่อปีที่แล้ว ทำให้การส่งออกข้าวของอินเดียมีความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น

โดยการส่งออกรวมในปี 2568 มีจำนวนประมาณ 21.55 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 19.4% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า ประกอบด้วยการส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิจำนวน 15.15 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 25% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า และการส่งออกข้าวบาสมาดิพุ่งสู่ระดับสูงสุดเป็นประวัติการณ์ที่ 6.4 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 8% เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า

ทั้งนี้ การส่งออกข้าวที่เพิ่มขึ้นของอินเดียซึ่งเป็นผู้ส่งออกข้าวรายใหญ่ที่สุดของโลก ได้ส่งผลให้การส่งออกจากคู่แข่งอย่างไทยและเวียดนามลดลง และผลักดันราคาข้าวในเอเชียให้ร่วงลงแตะระดับต่ำที่สุดในรอบเกือบสิบปี ซึ่งช่วยลดต้นทุนสำหรับผู้บริโภคที่ยากจนในแอฟริกาและภูมิภาคอื่นๆ

เจ้าหน้าที่รัฐบาลรายหนึ่งซึ่งขอไม่เปิดเผยชื่อเนื่องจากไม่ได้รับอนุญาตให้พูดคุยกับสื่อ กล่าวว่า การส่งออกข้าวของอินเดียฟื้นตัวอย่างรวดเร็วหลังจากรัฐบาลยกเลิกข้อจำกัดการส่งออกในเดือนมีนาคม 2568 เนื่องจากมีปริมาณข้าวเพิ่มขึ้นจากการผลิตที่ทำสถิติสูงสุด ทำให้อินเดียยกเลิกข้อจำกัดการส่งออกทั้งหมดที่บังคับใช้ในปี 2022 และ 2023

โดยการส่งออกข้าวในปี 2568 เพิ่มขึ้นเป็น 21.55 ล้านตัน จาก 18.05 ล้านตันในปี 2024 ใกล้เคียงกับสถิติสูงสุดในปี 2022 ที่ 22.3 ล้านตัน โดยการส่งออกข้าวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิเพิ่มขึ้น 25% เป็น 15.15 ล้านตัน ขณะที่การส่งออกข้าวบาสมาดิเพิ่มขึ้น 8% เป็น 6.4 ล้านตัน ซึ่งเป็นสถิติสูงสุด

เจ้าหน้าที่รัฐบาลอีกรายหนึ่งกล่าวว่า การส่งออกข้าวขาวที่ไม่ใช่ข้าวบาสมาดิมีปลายทางไปยังประเทศบังกลาเทศ เบนิน แคมรูน ไ오วอรีโคสต์ และจิบูตี เพิ่มขึ้นอย่างมาก ในขณะที่การส่งออกข้าวบาสมาดิมีปลายทางไปยังประเทศอิหร่าน สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และสหราชอาณาจักร เพิ่มขึ้น

โดยปกติแล้ว อินเดียส่งออกข้าวมากกว่าปริมาณการส่งออกรวมกันของประเทศผู้ส่งออกรายใหญ่ที่สุดสามอันดับถัดไปของโลก ได้แก่ ไทย เวียดนาม และปากีสถาน

นายนิติน กุปตา (Nitin Gupta) รองประธานอาวุโสของ Olam Agri India กล่าวในระหว่างการประชุมสุดยอดข้าวระหว่างประเทศของอินเดีย (the India International Rice Summit) ว่าข้าวอินเดียมีความสามารถในการแข่งขันสูงมากเมื่อเทียบกับข้าวจากประเทศผู้ส่งออกอื่นๆ โดยราคาที่ต่ำกว่าช่วยให้อินเดียมีส่วนแบ่งการตลาดที่สูญเสียไปกลับคืนมา

สำนักข่าว Hindustan Times รายงานว่า รัฐบาลอิหร่านได้หยุดให้เงินอุดหนุนการนำเข้าอาหาร ส่งผลให้ผู้ส่งออกของอินเดียต้องระงับการส่งออก ซึ่งทำให้การส่งออกข้าวบาสมาดิคุณภาพสูงไปยังอิหร่านตกอยู่ในความไม่แน่นอนอีกครั้ง แลพส่งผลกระทบต่อผู้ผลิตและผู้แปรรูปในรัฐปัญจาบและรัฐหริยานา (Punjab and Haryana)

ความหยุดชะงักนี้เกิดขึ้นหลังจากค่าเงินอิหร่านอ่อนค่าลงอย่างมากภายหลังการเข้มงวดมาตรการคว่ำบาตรของสหรัฐฯ เมื่อค่าเงินเรียลแตะระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์เมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ รัฐบาลอิหร่านจึงหยุด

ให้เงินอุดหนุนการนำเข้าอาหาร ส่งผลให้ผู้ส่งออกของอินเดียต้องระงับการส่งออก และด้วยเหตุนี้ สินค้ามูลค่าอย่างน้อย 2,000 ล้านดอลลาร์จึงติดอยู่ที่ท่าเรือระหว่างประเทศ รอการอนุมัติเพื่อส่งไปยังอิหร่าน

นายรันจิต ซิงห์ จอสซัน (Ranjit Singh Jossan) รองประธานสมาคมโรงสีข้าวปัญจาบ (Punjab Rice Millers Association vice-president) ซึ่งเป็นผู้ส่งออกด้วย กล่าวว่า เนื่องจากการอ่อนค่าอย่างรวดเร็วของเงินเรียลอิหร่านเมื่อเทียบกับดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งแตะระดับต่ำสุดเป็นประวัติการณ์ รัฐบาลอิหร่านจึงปฏิเสธที่จะให้เงินอุดหนุนการนำเข้าอาหารต่อไป ซึ่งเคยมีมานานหลายปีแล้ว ทำให้ผู้ส่งออกลังเลที่จะทำการค้าต่อไป

ก่อนหน้านี้ การค้าระหว่างอินเดียและอิหร่านดำเนินการผ่านระบบแลกเปลี่ยนสินค้า แต่ข้อตกลงดังกล่าวสิ้นสุดลงหลังจากอินเดียหยุดนำเข้าน้ำมันจากอิหร่าน ถึงกระนั้น อิหร่านก็ยังคงนำเข้าผลิตภัณฑ์อาหาร เช่น ข้าว ข้าวบาสมาดิ และยาจากอินเดีย แต่ตอนนี้ดูเหมือนว่าการนำเข้าเหล่านี้ก็กำลังถูกลดลงเช่นกัน

อิหร่านเป็นหนึ่งในผู้ซื้อข้าวบาสมาดิจากอินเดียรายใหญ่ที่สุดมาโดยตลอด โดยนำเข้าประมาณ 1.2 ล้านตันต่อปี คิดเป็นมูลค่าประมาณ 12,000 ล้านดอลลาร์ โดยเกือบ 40% ของปริมาณนี้มาจากแคว้นปัญจาบและหaryana ซึ่งเป็นสองแหล่งผลิตข้าวบาสมาดิรายใหญ่ ซึ่งความไม่แน่นอนในการส่งออกที่ยืดเยื้อได้ส่งผลกระทบต่อโรงสีข้าวแล้ว และหากสถานการณ์ยังคงดำเนินต่อไป ราคาที่เกษตรกรได้รับก็คาดว่าจะลดลงเช่นกัน

ก่อนเกิดความขัดแย้งระหว่างอิหร่านและอิสราเอล อัตราแลกเปลี่ยนอยู่ที่ประมาณ 90,000 เรียลต่อดอลลาร์สหรัฐฯ แต่หลังจากนั้นก็อ่อนค่าลงเหลือประมาณ 150,000 เรียลต่อดอลลาร์ ทำให้การนำเข้ามีราคาแพงขึ้นอย่างมากสำหรับอิหร่าน

ก่อนหน้านี้ อิหร่านเคยเสนออัตราพิเศษที่ 28,500 เรียลต่อดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับการนำเข้าอาหาร แต่ปัจจุบันได้ยกเลิกสิทธิพิเศษนี้ไปแล้ว

โดยปกติอิหร่านจะหยุดการนำเข้าจากตลาดต่างประเทศประมาณวันที่ 21 มิถุนายน เมื่อผลผลิตในประเทศเริ่มออกสู่ตลาด และจะเปิดการนำเข้าอีกครั้งในเดือนกันยายน ซึ่งในช่วงเวลานี้ ผู้ส่งออกชาวอินเดียมักจะซื้อข้าวจากโรงสี แต่ความไม่แน่นอนในปัจจุบันได้ทำให้วงจรนี้หยุดชะงักลง

โรงสีข้าวแห่งหนึ่งกล่าวว่า ราคาข้าวบาสมาดิเริ่มลดลงไปแล้ว 3 ถึง 4 รูปีต่อกิโลกรัม โดยข้าวพันธุ์ 1509 และ 1718 ซึ่งขึ้นชื่อเรื่องเมล็ดเรียวยาวและกลิ่นหอม และผลิตกันมากในปัญจาบและหaryana จะได้รับความนิยมเป็นพิเศษในตลาดอิหร่าน

องค์การอาหารแห่งชาติ (The Food Corporation of India; FCI) รายงานว่า สต็อกข้าว ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2568 มีจำนวนประมาณ 57.7 ล้านตัน (รวมข้าวสารที่คำนวณมาจากสต็อกข้าวเปลือก 39.379 ล้านตัน) เพิ่มขึ้นประมาณ 12% เมื่อเทียบกับจำนวน 51.56 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นประมาณ 6.3% เมื่อเทียบกับจำนวน 54.3 ล้านตัน เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2568 ที่ผ่านมา ซึ่งปริมาณสต็อกข้าวของอินเดียขณะนี้มากกว่าเกณฑ์ปกติ (buffer norms) ที่ 10.25 ล้านตัน (ประกอบด้วยสต็อกสำหรับการบริหารจัดการ (operational stock) 8.25 ล้านตัน และสต็อกสำรองทางยุทธศาสตร์ (strategic reserve) 2 ล้านตัน) สำหรับช่วงไตรมาสระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม

ขณะที่สต็อกธัญพืช (ข้าว ข้าวสาลี และธัญพืชอื่นๆ) โดยรวมของอินเดีย ณ วันที่ 1 ธันวาคม 2568 มีจำนวนประมาณ 86.82 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 20% เมื่อเทียบกับจำนวน 72.382 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และเพิ่มขึ้นประมาณ 2% เมื่อเทียบกับจำนวน 85.231 ล้านตัน เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2568 ที่ผ่านมา โดยปริมาณสต็อกธัญพืช ของอินเดียขณะนี้มากกว่าเกณฑ์ปกติ (buffer norms) ที่ 30.77 ล้านตัน (ประกอบด้วย

สต็อกสำหรับการบริหารจัดการ (operational stock) 25.77 ล้านตัน และสต็อกสำรองทางยุทธศาสตร์ (strategic reserve) 5 ล้านตัน) สำหรับช่วงไตรมาสระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม

ส่วนสต็อกข้าวสาลีมีประมาณ 29.141 ล้านตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 8.54% เมื่อเทียบกับจำนวน 30.727 ล้านตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา แต่ลดลงประมาณ 5.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 30.727 ล้านตัน เมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน 2568 ที่ผ่านมา โดยปริมาณสต็อกข้าวสาลีของอินเดียขณะนี้มากกว่าเกณฑ์ปกติ (buffer norms) ที่ 20.52 ล้านตัน (ประกอบด้วยสต็อกสำหรับการบริหารจัดการ (operational stock) 17.52 ล้านตัน และสต็อกสำรองทางยุทธศาสตร์ (strategic reserve) 3 ล้านตัน) สำหรับช่วงไตรมาสระหว่างเดือนตุลาคม-ธันวาคม

ชาวประชาสัมพันธ์ของกระทรวงเกษตรและสวัสดิการเกษตรกร (the Ministry of Agriculture & Farmers Welfare; MOAFW) ระบุว่า ณ วันที่ 6 มกราคม 2568 เกษตรกรอินเดียปลูกข้าวฤดู Rabi (ฤดูการผลิตรอง) บนพื้นที่ประมาณ 1.757 ล้านเฮกตาร์ (ประมาณ 10.98 ล้านไร่) เพิ่มขึ้นประมาณ 18% จาก 1.49 ล้านเฮกตาร์ (ประมาณ 9.31 ล้านไร่) ในช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ทั้งนี้ ข้าวฤดู Rabi ในอินเดียจะหวานเมล็ดพันธุ์ในช่วงเดือนพฤศจิกายน-มกราคม และเก็บเกี่ยวในช่วงเดือนมีนาคม-เมษายน

ที่มา *Oryza.com*

บังกลาเทศ

สำนักข่าว Business Standard รายงานว่า ปัจจุบันบังกลาเทศมีปริมาณสำรองธัญพืชของรัฐบาลสูงที่สุดเป็นประวัติการณ์ ซึ่งสร้างความหวังว่าราคาข้าวจะทรงตัวในระยะสั้น

ที่ปรึกษาด้านอาหารแห่งชาติ (the national Food Adviser) ระบุว่า ปริมาณสำรองของรัฐบาลเกิน 2 ล้านตันแล้ว ใกล้เคียงกับความจุในการจัดเก็บของประเทศ ทำให้ประเทศอยู่ในสถานะความมั่นคงทางอาหารที่แข็งแกร่ง

ขณะที่เจ้าหน้าที่กล่าวว่า ปริมาณสำรองที่แข็งแกร่งนี้จะช่วยป้องกันไม่ให้อาหารข้าวพุ่งสูงขึ้นอีก ซึ่งก่อนหน้านี้ราคาข้าวปรับตัวสูงขึ้นเนื่องจากความไม่แน่นอนทางการเมืองและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ขณะเดียวกัน การจัดซื้อที่เพียงพอในช่วงฤดูอามัน (the Aman season) การซื้อจำนวนมากที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเก็บเกี่ยวข้าวฤดูบอโร (the Boro crop) ที่กำลังจะมาถึง และการนำเข้าอย่างต่อเนื่อง คาดว่าจะช่วยรักษาระดับอุปทานในตลาดให้เพียงพอ บรรเทาภาระให้กับผู้บริโภค และสนับสนุนเสถียรภาพราคาในตลาดข้าวภายในประเทศ

ที่มา *Oryza.com*

อิหร่าน

ตามรายงานของหนังสือพิมพ์ Dainik Jagaran ในอิหร่าน วิกฤตเศรษฐกิจที่เลวร้ายลงและภาวะเงินเฟ้อที่เพิ่มสูงขึ้นได้ผลักดันราคาสินค้าอาหารหลักให้สูงขึ้นอย่างไม่เคยปรากฏมาก่อน โดยราคาข้าวพุ่งสูงขึ้นถึงประมาณ 220,000 เรียลอิหร่านต่อกิโลกรัม (ประมาณ 5.23 ดอลลาร์สหรัฐต่อกิโลกรัม) เพิ่มขึ้น 164% เมื่อเทียบกับปีก่อน

การพุ่งขึ้นอย่างรุนแรงของราคาข้าวได้เปลี่ยนสินค้าอาหารที่จำเป็นให้กลายเป็นสินค้าฟุ่มเฟือยสำหรับหลายครัวเรือน ทำให้ความไม่พอใจของประชาชนทวีความรุนแรงขึ้นและนำไปสู่การประท้วงอย่างกว้างขวางเนื่องจากอัตราเงินเฟ้อพุ่งสูงกว่า 42% ในเดือนธันวาคม 2025

การพุ่งขึ้นของราคาข้าวสะท้อนให้เห็นถึงแรงกดดันด้านเงินเฟ้ออาหารในวงกว้าง โดยสินค้าจำเป็นอื่นๆ เช่น มันฝรั่งและมะนาวก็มีราคาเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นกัน และเน้นย้ำถึงความตึงเครียดอย่างรุนแรงต่อกำลังซื้อของชาวอิหร่านทั่วไป ท่ามกลางการอ่อนค่าของสกุลเงินและการบริหารจัดการเศรษฐกิจที่ผิดพลาด
ที่มา Oryza.com

สหภาพยุโรป

สำนักข่าว Bloomberg และ AFP รายงานว่า ประเทศสมาชิกส่วนใหญ่ของสหภาพยุโรป รวมถึงอิตาลี ได้อนุมัติข้อตกลงการค้าครั้งใหญ่กับกลุ่มประเทศในอเมริกาใต้ เมอร์โคซูร์ (Mercosur) ซึ่งล่าช้ามานาน โดยไม่สนใจเสียงคัดค้านอย่างรุนแรงจากฝรั่งเศสและอีกหลายประเทศ

การตัดสินใจครั้งนี้ได้รับการสนับสนุนจากเอกอัครราชทูตสหภาพยุโรปในกรุงบรัสเซลส์ และปูทางให้มีการลงนามข้อตกลงในปารีสกลางเดือนมกราคมนี้ ซึ่งจะสร้างเขตการค้าเสรีที่ใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ครอบคลุมประชากรมากกว่า 700 ล้านคน โดยรัฐมนตรีต่างประเทศอาร์เจนตินาระบุว่า ข้อตกลงจะลงนามอย่างเป็นทางการในวันที่ 17 มกราคม 2568 ในปารีส

ข้อตกลงนี้ได้รับการสนับสนุนจากคณะกรรมการยุโรปและประธานคณะกรรมการ โดยมีเป้าหมายเพื่อยกเลิกภาษีศุลกากรสำหรับสินค้ากว่า 90% เพิ่มการส่งออกของสหภาพยุโรป ช่วยให้ประหยัดเงินให้ธุรกิจหลายพันล้านยูโรต่อปี และลดการพึ่งพาเงินสำหรับวัตถุดิบสำคัญ

ผู้สนับสนุน เช่น เยอรมนี สเปน และอิตาลี ต่างให้เหตุผลว่าข้อตกลงนี้จะเสริมสร้างอิทธิพลทางเศรษฐกิจและภูมิรัฐศาสตร์ของยุโรป ขณะที่ผู้นำกลุ่มเมอร์โคซูร์ รวมถึงประธานาธิบดีของบราซิล ต่างยกย่องว่าเป็นชัยชนะของระบบพหุภาคี

อย่างไรก็ตาม นักวิจารณ์ โดยเฉพาะเกษตรกรในยุโรป เตือนว่าข้อตกลงนี้อาจทำให้พวกเขาต้องเผชิญกับการนำเข้าเนื้อสัตว์ น้ำตาล ข้าว และผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรอื่นๆ ที่ราคาถูกกว่า แม้จะมีข้อผ่อนปรนต่างๆ เช่น กลไกการคุ้มครอง และกองทุนวิกฤต 6.3 พันล้านยูโร แต่ก็ยังมีการประท้วงเกิดขึ้นในหลายประเทศ และฝรั่งเศสได้ให้คำมั่นว่าจะยังคงคัดค้านข้อตกลงนี้ต่อไปในขณะที่กำลังเข้าสู่รัฐสภายุโรปเพื่อขออนุมัติขั้นสุดท้าย

แหล่งข่าวในท้องถิ่นระบุว่า สำนักงานข้าวแห่งชาติของอิตาลี (Ente Nazionale Risi หรือ ENR) จะเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมทางเทคนิคระดับสูงเกี่ยวกับการจัดการสารปนเปื้อนอินทรีย์ในข้าว โดยเฉพาะแคดเมียม สารหนู และนิกเกิล ในวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2569 ณ ศูนย์วิจัยข้าว (the Rice Research Centre)

การประชุมครั้งนี้จะรวบรวมนักวิจัย หน่วยงานกำกับดูแล และผู้นำในอุตสาหกรรม เพื่อหารือเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านความปลอดภัยของอาหารและความยั่งยืนของตลาดในระยะยาวสำหรับภาคข้าวของอิตาลี

ขณะที่ ประธาน ENR จะกล่าวเปิดงานโดยเน้นย้ำถึงความสำคัญเชิงกลยุทธ์ของข้าวในอิตาลีและความจำเป็นในการจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการ จากนั้นอธิบดีกระทรวงสาธารณสุขของอิตาลีจะกล่าวถึงมุมมองด้านกฎระเบียบ โดยมุ่งเน้นบทบาทของหน่วยงานภาครัฐในการควบคุมสารปนเปื้อน

การประชุมนี้จะประกอบด้วยการบรรยายทางวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับกลไกการถ่ายทอดจากดินสู่พืชและการได้รับสารปนเปื้อนผ่านทางอาหารโดยสถาบันสุขภาพแห่งชาติของอิตาลี สถานการณ์ปัจจุบันและความท้าทายของการผลิตข้าวในอิตาลีโดย ENR และความรับผิดชอบของอุตสาหกรรมในการแปรรูปและการป้องกันโดยสมาคมอุตสาหกรรมโรงสีข้าวของอิตาลี (the Italian Rice Milling Industry Association)

นอกจากนี้ยังจะพิจารณาแนวทางทางวิทยาศาสตร์และด้านการเกษตรที่สำคัญในการจัดการความเสี่ยงจากสารปนเปื้อนในภาคเกษตรกรรม โดยเน้นที่สมบัติของดิน การจัดการน้ำ และกลยุทธ์การบรรเทาผลกระทบในทางปฏิบัติ โดยรวมแล้ว งานนี้มีเป้าหมายเพื่อให้เกิดแนวทางที่ประสานงานกันตลอดห่วงโซ่อุปทานในด้านความปลอดภัยและความยั่งยืนของอาหาร พร้อมทั้งสนับสนุนการพัฒนาวิชาชีพอย่างต่อเนื่องของนักปฐพีวิทยาและเจ้าหน้าที่ป่าไม้

สหภาพยุโรป (the European Union; EU) รายงานว่า การนำเข้าข้าวในปีการตลาด (Marketing year) 2025/26 (ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568-31 สิงหาคม 2569) ในช่วงวันที่ 1 กันยายน 2568 – 6 มกราคม 2569 มีการนำเข้าข้าว (ข้าวเปลือก (คิดเป็นข้าวสารแล้ว) ข้าวกล้อง ข้าวสาร แต่ไม่รวมข้าวหัก) ปริมาณ 497,901 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 6.2% เมื่อเทียบกับจำนวน 468,841 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการนำเข้าข้าวสายพันธุ์ Japonica จำนวน 60,821 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 45.71% เมื่อเทียบกับจำนวน 41,740 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา ขณะที่ข้าวสายพันธุ์ Indica นำเข้าจำนวน 437,080 ตัน เพิ่มขึ้นประมาณ 2.34% เมื่อเทียบกับจำนวน 427,101 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา สำหรับข้าวหักนั้น มีการนำเข้าปริมาณ 137,685 ตัน ลดลงประมาณ 30.7% เมื่อเทียบกับจำนวน 198,668 ตัน ในช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ในสัปดาห์สิ้นสุดวันที่ 6 มกราคม 2569 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าว 15,574 ตัน โดยในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 - 6 มกราคม 2569 ประเทศต่างๆที่นำเข้าข้าวประกอบด้วย ฝรั่งเศส 90,494 ตัน เนเธอร์แลนด์ 71,520 ตัน อิตาลี 66,783 ตัน สเปน 59,630 ตัน โปรตุเกส 38,709 ตัน เยอรมนี 37,862 ตัน โปแลนด์ 33,592 ตัน เบลเยียม 21,468 ตัน บัลแกเรีย 14,783 ตัน สาธารณรัฐเชค 12,553 ตัน สวีเดน 11,615 ตัน สโลวาเกีย 7,521 ตัน เดนมาร์ก 4,649 ตัน ลิทัวเนีย 4,787 ตัน ไอร์แลนด์ 3,931 ตัน ฮังการี 3,360 ตัน กรีซ 2,730 ตัน โรมาเนีย 2,585 ตัน ฟินแลนด์ 2,168 ตัน ไชปรัส 2,130 ตัน ออสเตรีย 2,028 ตัน ตัน มอลต้า 1,568 ตัน เป็นต้น

การนำเข้าข้าวของปีการตลาด (Marketing year) 2025/26 ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 - 4 มกราคม 2569 สหภาพยุโรปนำเข้าข้าวกล้อง (Husked rice) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica จากอินเดียจำนวน 41,168 ตัน เพิ่มขึ้น 157.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว จากอาร์เจนตินาจำนวน 22,272 ตัน เพิ่มขึ้น 48.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว จากอูรูกวัย 21,205 ตัน ลดลง 42.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว จากปากีสถานจำนวน 20,205 ตัน ลดลง 63.5% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว จากกายอานาจำนวน 10,493 ตัน ลดลง 44.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่แล้ว

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Milled & semi-milled) ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica มีการนำเข้าจากเมียนมา 57,180 ตัน เพิ่มขึ้น 4.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากอินเดีย 49,365 ตัน เพิ่มขึ้น 14.0% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากกัมพูชา 46,768 ตัน ลดลง 37.3% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากไทย 35,262 ตัน ลดลง 50.7% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา และนำเข้าจากปากีสถาน 30,550 ตัน ลดลง 30.8% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันในปีที่ผ่านมา

ส่วนในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) มีการนำเข้าจากเมียนมาจำนวน 41,095 ตัน ลดลง 74.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากอูรูกวัยจำนวน 17,629 ตัน เพิ่มขึ้น 42.1% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา นำเข้าจากกายอานาจำนวน 5,913 ตัน เพิ่มขึ้น 3.6% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากไทยจำนวน 4,392 ตัน ลดลง 44.4% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา จากปากีสถานจำนวน 4,173 ตัน ลดลง 8.9% เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา

ขณะที่ประเทศในสหภาพยุโรปที่นำเข้าข้าวชนิดต่างๆ ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 - 4 มกราคม 2569 ในกลุ่มข้าวกล้อง (Husked rice) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น สเปน 33,173 ตัน เนเธอร์แลนด์ 32,220 ตัน โปรตุเกส 26,966 ตัน อิตาลี 21,515 ตัน บัลแกเรีย 6,811 ตัน เบลเยียม 3,128 ตัน โปแลนด์ 1,478 ตัน เดนมาร์ก 1,225 ตัน ฝรั่งเศส 1,135 ตัน เป็นต้น

ในกลุ่มของข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน (Total Milled & semi-milled) (ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) เช่น เนเธอร์แลนด์ 54,348 ตัน อิตาลี 36,012 ตัน สเปน 30,832 ตัน เยอรมนี 25,852 ตัน ฝรั่งเศส 13,971 ตัน สวีเดน 11,839 ตัน เบลเยียม 9,751 ตัน โปรตุเกส 9,219 ตัน สโลวีเนีย (SI) 7,428 ตัน ลิทัวเนีย 6,918 ตัน โปแลนด์ 6,088 ตัน สาธารณรัฐเช็ก 4,716 ตัน กรีซ (EL) 4,096 ตัน เดนมาร์ก 3,428 ตัน ฮังการี 3,164 ตัน บัลแกเรีย 2,650 ตัน ออสเตรีย 2,440 ตัน โรมาเนีย 2,098 ตัน ฟินแลนด์ 1,771 ตัน มอลตา 1,352 ตัน เป็นต้น ในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น เบลเยียม 52,008 ตัน สเปน 12,185 ตัน เนเธอร์แลนด์ 6,988 ตัน อิตาลี 5,143 ตัน ลิทัวเนีย 2,300 ตัน โปรตุเกส 1,525 ตัน ฝรั่งเศส 676 ตัน เป็นต้น

ขณะที่การส่งออกข้าวนั้น ประเทศในสหภาพยุโรปที่ส่งออกข้าวชนิดต่างๆ (ข้าวเปลือก ข้าวกล้อง ข้าวสารที่สีแล้วหรือสีบางส่วน ทั้งสายพันธุ์ Japonica และสายพันธุ์ Indica) ในช่วงตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน 2568 - 4 มกราคม 2569 เช่น อิตาลี 44,806 ตัน กรีซ (EL) 13,597 ตัน โปรตุเกส 12,170 ตัน สเปน 9,792 ตัน เบลเยียม 8,012 ตัน บัลแกเรีย 4,832 ตัน เนเธอร์แลนด์ 3,296 ตัน ลิทัวเนีย 1,944 ตัน เยอรมนี 1,069 ตัน เป็นต้น และในกลุ่มของข้าวหัก (Broken rice) เช่น อิตาลี 2,973 ตัน สเปน 1,190 ตัน โปรตุเกส 366 ตัน กรีซ (EL) 242 ตัน เป็นต้น

ที่มา *Oryza.com*

